32003R1480

22.8.2003 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE L 212/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1480/2003
ze dne 11. srpna 2003
o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých elektronických mikroobvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) pocházejících z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [1], a zejména na článek 15 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem [2],

vzhledem k těmto důvodům:

A. PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ

(1) Nařízením Komise (ES) č. 708/2003 [3] (dále jen „prozatímní nařízení“) bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo na dovozy některých elektronických mikroobvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) pocházejících z Korejské republiky do Společenství.

(2) Šetření ohledně subvencování a škod se týkalo období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2001 („OŠ“). Přezkoumání trendů relevantních pro posouzení škod zahrnovalo období od 1. ledna 1998 do konce období šetření („posuzované období“).

B. NÁSLEDNÝ POSTUP

(3) Po zveřejnění základních faktů a úvah, na základě nichž bylo rozhodnuto uložit prozatímní opatření, předložilo několik dotčených stran písemné připomínky. V souladu s ustanoveními čl. 11 odst. 5 nařízení (ES) č. 2026/97 (dále jen „základní nařízení“) dostaly všechny dotčené strany, které žádaly o slyšení, příležitost být Komisí vyslechnuty.

(4) Komise shromáždila a ověřila všechny informace považované za nezbytné pro konečné zjištění.

(5) Všechny strany byly informovány o podstatných faktech a aspektech, na jejichž základě bylo zamýšleno doporučit uložení konečného vyrovnávacího cla a konečný výběr částek zajištěných prozatímně uloženým clem. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, ve které mohly po tomto zveřejnění informací předložit připomínky.

(6) Byly zváženy ústní a písemné argumenty předložené stranami a v souladu s tím byla případně pozměněna předběžná zjištění.

C. POSUZOVANÝ VÝROBEK A OBDOBNÉ VÝROBKY

(7) Jelikož po zveřejnění předběžných zjištění ohledně definice předmětného výrobku a podobných výrobků nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzují se závěry uvedené v bodech odůvodnění 8 až 11 prozatímního nařízení.

D. SUBVENCE

(8) Po vyhlášení nařízení o uložení prozatímního vyrovnávacího cla předložili výrobci ve Společenství, Samsung Electronics Co., Ltd („Samsung), Hynix Semiconductor Inc. (Hynix“), korejská vláda, Korea Exchange Bank („KEB“), Korea Development Bank („KDB“), Citibank Seoul, Woori Bank, National Agricultural Cooperative Federation („NACF“) a Shinhan Bank připomínky ohledně zjištění Komise, pokud jde o subvence. Opatření, ke kterým byly předloženy připomínky, jsou syndikátní půjčka ve výši

[1] Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1973/2002 (Úř. věst. L 305, 7.11.2002, s. 4).
[2] Návrh ze dne 25. července 2003 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
[3] Úř. věst. L 102, 24.4.2003, s. 7.

800 miliard KRW, záruka KEIC za vývozní úvěry ve výši 600 milionů USD, dluhopisový program KDB, nákup konvertibilních dluhopisů v hodnotě 1 bilionu KRW věřitelskými bankami v květnu 2001 a restrukturalizační balíček z října 2001. Jelikož k posouzení všech zkoumaných opatření jsou důležité některé obecné otázky, jsou tyto projednány v úvodní kapitole.

1. ÚVOD

i) *Finanční příspěvek vlády*

(9) Otázka, co představuje „finanční příspěvek vlády“, je pro toto šetření klíčová, a stojí za to znovu uvést některé řídicí zásady ohledně této záležitosti. Podle článku 2 základního nařízení je třeba při určování toho, zda existuje subvence, nejdříve zjistit, zda existuje finanční příspěvek vlády. Čl. 1 odst. 3 základního nařízení definuje „vládu“ jako vládu nebo veřejný subjekt na území země původu vývozů. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení se za finanční příspěvek vlády považuje i to, když vláda pověří nebo nařídí soukromému subjektu, aby provedl opatření, která představují příspěvek vlády podle bodů i), ii) a iii) téhož článku.

(10) Finanční příspěvek vlády nebo veřejného subjektu představuje subvenci jako takovou, když je tím poskytnuta určitá výhoda. Není-li určitý subjekt veřejným subjektem, považuje se automaticky za soukromý subjekt a musí se prokázat pokyn vlády podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, aby se jednalo o subvenci.

(11) Vlastnictví státu, dokonce ani 100 % vlastnictví, neznamená samo o sobě, že se dotyčná společnost považuje za „veřejný subjekt“. Vlastnictví státu na jakékoli úrovni nevytváří ani „vyvratitelnou domněnku“ veřejného subjektu. Avšak výše vlastnictví státu je důležitou, v některých případech nejdůležitější, složkou při určování, zda se jedná o veřejný subjekt. Čím vyšší je podíl státu, tím větší je pravděpodobnost, že se jedná o veřejný subjekt.

(12) Jsou-li společnosti 100 % soukromé a tam, kde vláda není hlavním akcionářem, je obvykle těžké zjistit, zda je společnost veřejným subjektem, neexistuje-li přesvědčivý důkaz, který dokládá opak. V obou těchto případech se společnost považuje za soukromou společnost a „pokyn“ vlády poskytnout finanční příspěvky musí být prokázán podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(13) Naopak, je-li vláda největším akcionářem, a zejména je-li většinovým akcionářem ve společnosti, lze dotyčnou společnost považovat za veřejný subjekt, jsou-li splněna další příslušná kritéria. Tato kritéria berou v úvahu názor vyslovený ve slovníkových definicích, že veřejný subjekt je institucí, která je zmocněna jednat jménem určitého společenství jako vládní orgán na rozdíl od soukromého subjektu, u něhož se předpokládá, že jedná v zájmu svých vlastníků.

(14) Příslušná kritéria, která lze vzít v úvahu při určování toho, zda je daná společnost skutečně veřejným orgánem, zahrnují:

a) sledování cílů veřejné politiky, které přesahují obvyklé kompetence soukromé organizace a zahrnují například požadavek zohlednit národní nebo regionální hospodářské zájmy, prosazování sociálních cílů atd. Tato kritéria mohou být nekomerční povahy v tom smyslu, že jsou v rozporu s obvyklým cílem maximalizace zisku;

b) státní kontrolua, která přesahuje vlastnictví. Čím vyšší je podíl státního vlastnictví, tím je pravděpodobnější, že zde tato kontrola existuje. To lze prokázat vlivem vlády při obsazování míst, právem vlády přezkoumat výsledky a určovat cíle, a rozsahem, v jakém musí být vláda zapojena do rozhodnutí o individuálních investicích nebo do obchodních rozhodnutí.

(15) Pokud jde o „pokyn“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv), tento existuje, když vláda vyžaduje, aby soukromý subjekt vykonával funkce, které jsou obvykle svěřeny vládě, a praxe se neliší od praktik obvykle používaných vládou. Nestačí prokázat, že vláda pouze podporovala nebo usnadňovala takováto opatření, ačkoli takováto podpora nebo usnadňování může být faktorem, který bude zohledněn.

ii) *Neochota ke spolupráci*

(16) Při určování, zda se jedná o veřejný subjekt nebo zda existuje pokyn vlády, nese při pozitivním zjištění důkazní břemeno orgán provádějící šetření. Takováto zjištění musejí být založena na jednoznačných důkazech, přičemž je třeba zohlednit všechna existující a dostupná fakta a zvážit je v souladu s výše uvedenými aspekty. Při hodnocení dotyčných faktů je třeba podle článku 28 základního nařízení řádně zohlednit neochotu určitých stran spolupracovat plně při šetření, což si v některých případech vynutilo využití informací z jiných zdrojů. V tomto konkrétním případě se ukázalo, že korejská vláda neposkytla řadu požadovaných dokumentů k schůzkám, které se týkaly budoucností Hynixu. Korejská vláda rovněž neinformovala Komisi o konání těchto schůzek, a to navzdory výslovné žádosti předložené za tímto účelem v dotazníku a při kontrole na místě. Korejská vláda byla uvědoměna o důsledcích neochoty ke spolupráci podle čl. 28 odst. 1 a odst. 6 základního nařízení. Vzhledem k této neochotě spolupracovat bylo nutné kromě zohlednění příslušných dokumentů korejské vlády předložených jinými stranami využít informací ze sekundárních zdrojů, včetně informací korejského tisku. Tyto informace byly zváženy se zvláštní opatrností, korejské vládě a Hynixu byla poskytnuta možnost se k nim vyjádřit a, bylo-li to možné, byly porovnány s jinými nezávislými zdroji.

(17) Ve svých připomínkách ke konečnému zveřejnění vznesla korejská vláda námitku k závěrům, že neposkytla důležité informace, pokud jde o některé dokumenty a schůzky, a že při šetření plně nespolupracovala. Korejská vláda tvrdila, že Komise položila nepřesné otázky a že na dokumenty a schůzky se nevztahovala žádost Komise. V této souvislosti je třeba konstatovat, že otázky položené v dotazníku, pokud jde o jednotlivá zkoumaná opatření, tak i během kontrolní návštěvy, byly jasné a jednoznačné a vztahovaly se na případnou účast korejské vlády na schůzkách týkajících se zkoumaných opatření. Tedy tvrzení korejské vlády, že položené otázky nezahrnovaly tyto informace, není přesvědčivé.

(18) Připomeňme rovněž, že s Komisí při šetření nespolupracovala řada korejských bank. Zejména KorAm a Citibank neodpověděly na dopisy týkající se doplnění chybějících informací ohledně jejich odpovědí v dotazníku. Kookmin Bank, Korea First Bank a Shinhan Bank odmítly akceptovat ověření jejich odpovědí uvedených v dotazníku na místě. Všechny banky byly informovány, že jejich neochota ke spolupráci může mít negativní vliv na výsledek šetření, pokud jde o jejich klienta Hynix, a že zjištění lze podle článku 28 základního nařízení učinit na základě dostupných údajů. Byla jim rovněž poskytnuta příležitost zaujmout k tomu stanovisko a byly jim oznámeny důsledky neochoty ke spolupráci. Stejně tak lze i u Hynixu konstatovat, že spolupracoval při šetření pouze částečně. Tím, že nepovolil svému finančnímu poradci, aby spolupracoval, značně ztížil šetření.

iii) *Finanční situace Hynixu*

(19) Obecně připomeňme, že finanční situace Hynixu byla v posledních letech, včetně období šetření, kritická. Společnost byla ztrátová i v roce 2000, což je rok, který byl považován v odvětví DRAMs za velmi dobrý. Na konci roku 2000 dlužil Hynix více než 9,46 miliard USD. Závazky tak byly dvakrát vyšší než jeho čisté jmění a čtyřikrát vyšší než hodnota tržní kapitalizace společnosti [1]. Kromě toho byla většina těchto závazků splatná během roku 2001, kdy společnost čelila vážným problémům s likviditou. I korejská vláda uznala v listopadu 2000 „problémy s likviditou v Hyundai Electronics". Počátkem roku 2001 předpovídali investiční analytici jako Morgan Stanley a UBS Warburg, že společnost nebude s to vytvářet hotovost z interních peněžních toků nebo prodeje majetku, aby splatila své závazky s blížící se splatností. V říjnu 2001, kdy bylo rozhodnuto o opatřeních pro pomoc, která jsou předmětem tohoto šetření, byly dluhy Hynixu šestkrát vyšší než jeho vlastní kapitál.

(20) Finanční ukazatele Hynixu podle tzv. modelu Altmanova Z-skóre, určeného speciálně k předpovídání pravděpodobného konkurzu korejských společností, byly v letech 1999 až 2001 mnohem horší než u jiných korejských společností, které se skutečně dostaly do konkurzu. Skóre Hynixu bylo o 700 % vyšší, než je prahová úroveň společnosti ve vážných finančních potížích [2]. Aktuální ukazatele

[1] Obchodní plán Hynixu na rok 2001 předložený FSC dne 21. března 2002.

[2] Znalecký posudek profesora Anthonyho Saunderse k žádosti ohledně vyrovnávacího cla jménem žadatele Micron Technology, 10. března 2003 (dále jen „Saundersova zpráva"), s. 30–35.

Hynixu (current and quick rations) ukazovaly na společnost s naprosto nedostatečnou likviditou k plnění svých závazků ([1]). Rozpětí čistého zisku, návratnost aktiv a návratnost vlastního kapitálu byly u Hynixu záporné téměř každý rok od roku 1997, přičemž čistá zisková marže dosáhla v roce 2000 -24,3 % a v roce 2001 -93,83 %. V každém roce v období od roku 1997 do roku 1999 byly peněžní toky společnosti z činností nedostatečné ke krytí pouze jedné šestiny jejího celkového dluhu nebo celkových závazků. Hynix by v roce 2000 potřeboval dodatečné peněžní toky ve výši 2 bilionů KRW a v roce 2001 4,5 bilionů KRW jen na to, aby v tomto období mohl splatit své dluhy. V lednu 2001 ve zprávě UBS Warburg firma oznámila, že akcie Hynixu klesly v důsledku nebezpečí konkurzu a že investoři mají obavy, že nemá Hynix nedostatečné peněžní toky, aby splatil dluhy s blížící se splatností a čelí možnému konkurzu, pokud nebude schopen své dluhy splatit.

(21) Rozvaha z roku 2001 také nebrala v úvahu možnost budoucího finančního úspěchu Hynixu s tím, že „celková normalizace činnosti podniku by vyžadovala trvalou podporu věřitelských bank, dokud se dostatečně nezotaví prodejní cena polovodičových výrobků“. Tyto skutečnosti naznačují, že jak historie, tak i budoucnost Hynixu je charakterizována jeho finanční závislostí na finanční pomoci věřitelů. Hynix během období šetření dospěl k bodu, kdy nebyl s to financovat své operace z výnosů vytvořených jeho vlastními činnostmi.

(22) Zhoršující se situace Hynixu v roce 2001 se odrazila i v jeho úvěrovém ratingu. Počátkem ledna 2001 byl rating Hynixu podle korejských ratingových agentur investiční stupeň BBB- a podle Standard and Poor's spekulativní stupeň B. Dne 22. ledna 2001 snížily korejské agentury rating Hynixu na spekulativní stupeň BB+. Rating Standard and Poor's se snížil v březnu 2001 na B-, v srpnu 2001 na CCC + a v říjnu 2001 na „selective default“ („SD“).

(23) Nejvyšší rating u Standard and Poor's je AAA. To označuje mimořádně vysokou schopnost dostát svým finančním závazkům. Rating AA naznačuje, že tato schopnost je velmi vysoká. A naznačuje větší citlivost na negativní účinky změn okolností a hospodářských podmínek, ale schopnost plnit finanční závazky je stále ještě vysoká. BBB naznačuje, že nepříznivé hospodářské podmínky nebo změna okolností pravděpodobněji povedou k oslabení schopnosti plnit finanční závazky. Ratingy BB, B, CCC, CC a C naznačují vysoce spekulativní charakter. Společnost s ratingem BB již čelí vážným nejistotám nebo nepříznivým obchodním, finančním nebo hospodářským podmínkám, které by mohly vést k nedostatečné schopnosti společnosti plnit své finanční závazky. Pokud jde o B, nepříznivé obchodní, finanční nebo hospodářské podmínky pravděpodobně zhorší schopnost společnosti plnit své finanční závazky. CCC znamená v současné době nebezpečí nezaplacení a závislost na příznivých obchodních, finančních a hospodářských podmínkách, aby společnost mohla dostát svým závazkům. CC znamená, že u společnosti s tímto ratingem je v současné době velmi vysoké riziko nezaplacení. Rating C lze použít pro situaci, kdy byl podán návrh na konkurz nebo bylo učiněno podobné opatření, avšak platby k plnění závazku pokračují. SD nebo D označuje neschopnost platit finanční závazky, SD je udělováno společnosti, u které lze očekávat, že se do prodlení s platbou dostane jen v určitých případech, tzn. že nadále platí určité druhy závazků, ale jiné ne. Nejhorší je rating D, který se obvykle používá pouze tehdy, když finanční závazky skutečně nejsou plněny. Na rozdíl od jiných ratingů se netýká budoucího vývoje. Ratingy AA až CCC lze modifikovat přidáním znaménka plus nebo minus k odstupňování v rámci větších ratingových kategorií. Čtyři nejvyšší kategorie, AAA, AA, A a BBB se obvykle označují jako „investiční stupeň“. Rating BB nebo nižší se označuje jako „spekulativní stupeň“. Výraz „junk bond“ (podřadný dluhopis) je pouze hovorovějším výrazem pro kategorii rizikovějších dluhů ([2]).

iv) *Aspekty veřejného zájmu*

(24) Finanční potíže Hynixu se značně zvýšily po nabytí LG Semicon Co., Ltd a následné fúzi s touto společností v roce 1999. Z existujících informací vyplývá, že akvizice z roku 1999 a následná fúze mezi LG Semicon a Hynix nebyla založena na tržních zásadách, ale byla vynucena korejskou vládou jako součást tzv. politiky „big deal“. Korejská vláda měla za to, že tři společnosti vyrábějící polovodiče by byly pro oslabující trh příliš a chtěla jejich počet snížit na dvě s cílem konsolidovat kompetence těchto dvou podniků a učinit je konkurenceschopnějšími. V důsledku vynucené akvizice a fúze musel Hynix převzít dluh LG a zaplatit této

([1]) Saundersova zpráva, s. 20–21.

([2]) Standard and Poor's, Corporate Ratings Criteria, www.standardandpoors.com.

společnosti značnou částku jako akviziční cenu, což téměř zdvojnásobilo jeho vlastní závazky. Korejská vláda tak v podstatě sama přispěla k tomu, že se finanční situace Hynixu ještě zhoršila. Jelikož se situace Hynixu po této fúzi dále zhoršovala, mělo se obecně za to, že se korejská vláda cítila povinna chránit Hynix před konkurzem, jelikož měla odpovědnost starat se o společnosti „big deal“ [1].

(25) Z existujících informací rovněž vyplývá, že korejská vláda považovala Hynix za příliš důležitý pro korejské hospodářství, než aby ho nechala jít do konkurzu. Na Hynix připadala v roce 2001 4 % korejského vývozu. Zaměstnával 24 000 lidí a mnohem větší počet v navazujících odvětvích. Polovodiče byly považovány za jedno ze strategických odvětví Koreje orientovaných na vývoz, což byl také důvod vynucené fúze v rámci politiky „big deal“ korejské vlády.

(26) V listopadu 2002 dokončila korejská Velká národní strana (dále jen „GNP“ (Grand National Party)) studii o špatném hospodaření korejské vlády v posledních letech. Zahrnovala rozsáhlý oddíl o pomoci Hynixu a jiným společnostem skupiny Hyundai [2]. Podle GNP byla pomoc Hynixu a dalším společnostem skupiny Hyundai hlavním neúspěchem v jejím úsilí o provedení tržní reformy. GNP podotkla, že měly-li být dodrženy tržní zásady, musely by se na dceřiné společnosti skupiny Hyundai včetně Hynixu uplatnit stejné tržní zásady jako na ostatní podniky v potížích. Nicméně správa nutila finanční instituce, aby prodloužily úvěry skupině Hyundai, a přiměla banky kontrolované korejskou vládou a jiné instituce financované nebo kontrolované korejskou vládou k tomu, aby daly skupině Hyundai k dispozici značné částky. Konkrétně pokud jde o Hynix, uvedla GNP, že korejská vláda nasměrovala z veřejných prostředků do financování Hynixu přibližně 13,7 bilionů KRW (10,3 miliard USD). GNP také přičetla pozdější potíže Hynixu fúzi Hynigu a LG Semiconu vynucené korejskou vládou, což byla akce, která byla provedena zcela bez ohledu na tržní zásady. Na obranu opatření korejské vlády k financování Hynixu uvedla korejská vláda, že tato opatření byla nezbytná k záchraně společností, které byly pro Koreu strategicky důležité.

2. DAŇOVÉ REZERVY, OSVOBOZENÍ OD DANĚ A DAŇOVÉ DOBROPISY

(27) Po uložení předběžných opatření nebyly vzneseny žádné připomínky, které by mohly změnit zjištění uvedená v bodech odůvodnění 17 až 25 prozatímního nařízení. Proto se tato zjištění tímto potvrzují. Jelikož případné subvence zjištěné u Samsungu byly *de minimis,* nemělo by se této společnosti uložit žádné konečné vyrovnávací clo.

3. SYNDIKÁTNÍ PŮJČKA VE VÝŠI 800 MILIARD KRW (LEDEN 2001)

(28) Jak bylo uvedeno v prozatímním nařízení, byl učiněn předběžný závěr, že neexistují dostatečné důkazy pro existenci subvence, a proto bylo rozhodnuto, že tento program nebude kompenzován. Některé dotčené strany s tímto závěrem nesouhlasily a požádaly o přezkum předběžného zjištění. Argumentovaly, že za obvyklých tržních podmínek by společnost ve finanční situaci srovnatelné se situací Hynixu nemohla získat prostředky z komerčních zdrojů.

(29) Jedna dotčená strana tvrdila, že Hynix nebyl v době opatření úvěruschopný, a proto je pokyn korejské vlády jediným možným vysvětlením pro rozhodnutí věřitelů o tom, poskytnout Hynixu novou půjčku. Poskytnutá půjčka tedy přinesla Hynixu výhodu, a proto by měla být plně kompenzována. Dále tato dotčená strana tvrdila, že syndikátní půjčka přinesla Hynixu výhodu také kvůli tomu, že půjčku bylo možno poskytnout pouze proto, že Komise pro finanční dohled (dále jen „FSC“ (Financial Supervisory Commission)) [3] částečně neuplatnila na podnik zákonné úvěrové limity. Korejská vláda dala pokyn FSC, aby zvýšila zákonné úvěrové limity některých bank, aby se na syndikátní půjčce ve výši 800 miliard KRW mohl podílet dostatečný počet bank.

[1] Revizní zpráva soukromých finančních expertů, zasedání 6, bod 14.
[2] Zpráva o špatném hospodaření s veřejnými prostředky, zvláštní výbor pro parlamentní kontrolu správy veřejných prostředků, Velká národní strana, listopad 2002.
[3] FSC byla zřízena v roce 1996 podle zákona o vytvoření orgánů finančního dohledu. Dohlíží na finanční instituce a rovněž přijímá nebo pozměňuje samostatná nařízení o dohledu pro různé finanční sektory. Financuje ji korejská vláda. Považuje se za veřejný subjekt ve smyslu čl. 1 odst. 3 základního nařízení.

(30) Od vyhlášení prozatímního nařízení byly získány nové informace o pokynu korejské vlády pro FSC, aby zvýšila zákonné úvěrové limity některých bank, které se podílely na syndikátní půjčce. Předběžná zjištění Komise, pokud jde o toto opatření, by se proto měla znovu posoudit ve světle těchto nových informací. Dotčené strany, Hynix a korejská vláda, byly přímo vyzvány, aby zaujaly k těmto novým informacím stanovisko, a jejich připomínky byly zohledněny při novém posouzení tohoto opatření.

(31) Podle článku 35 bankovního zákona Koreje „no financial institution shall extend credits exceeding 25/100 of the relevant financial institution's equity capital to the same individual, corporation and person, or 20/100 to the same individual or corporation" [1] („neposkytne žádná finanční instituce stejné fyzické nebo právnické osobě úvěr, jehož výše překračuje 25/100 vlastního kapitálu této finanční instituce, a rovněž neposkytne stejné fyzické nebo právnické osobě úvěr, jehož výše přesáhne 20/100 jejího vlastního kapitálu"). FSC však může schválit překročení těchto stropů na základě čl. 20 odst. 3 prováděcí vyhlášky k bankovnímu zákonu, která uvádí specifické případy, kdy lze toto povolení udělit. Bez povolení FSC nemohou banky překročit zákonné úvěrové limity stanovené v bankovním zákoně.

(32) Dne 28. listopadu 2000 byl zaslán prezidentu Korea Export Insurance Corporation („KEIC") a prezidentu KEB dopis ministerstva financí a hospodářství podepsaný ministrem financí a hospodářství. V dopisu byly shrnuty výsledky diskusí o „opatřeních ke zmírnění problémů s likviditou u Hyundai Electronics" [2], která byla na pořadu dne na schůzce ekonomických ministrů konané téhož dne (28. listopadu). Dopis přikazuje příjemcům, aby se ubezpečili, že tato opatření jsou „provedena dokonale". V dopisu se rovněž uvádí, že opatření na pomoc Hynixu byla iniciována Službou finančního dohledu (dále jen „FSS" (Financial Supervisory Service)). V dopisu je KEB vyzvána, aby požádala o zvýšení úvěrových stropů jménem věřitelských finančních institucí, které bude podle výsledku diskusí ekonomických ministrů podléhat zvláštnímu schválení FSC. Ministr tím uložil KEB povinnost požádat o zvýšení a FSC takovouto žádost schválit.

(33) V prosinci 2000 podala KEB žádost o schválení těchto zvýšených úvěrových limitů k financování Hynixu a předložila podobnou žádost pro Korea First Bank („KFB") a KDB. V rozhodnutí FSC bylo vysvětleno, že tyto banky zamýšlejí poskytnout Hynixu syndikátní půjčku a úvěry zajištěné dokumenty proti přijetí (dále jen „D/A facilita" (documents against acceptance)). FSC schválila tyto žádosti na základě čl. 20 odst. 3 bodu 1.3 prováděcí vyhlášky. Toto ustanovení umožňuje FSC zvýšit stropy, „pokud uzná, že je to nevyhnutelné pro průmyslový rozvoj …… nebo stabilitu národního života". Toto ustanovení znamená ustanovení ve smyslu veřejného zájmu, takže poskytnutí dodatečného úvěru bylo podle stanoviska korejské vlády otázkou veřejného zájmu.

(34) Podle zápisu z příslušného zasedání FSC schválili komisaři FSC zvýšení úvěrového stropu pro financování Hynixu, protože Hynix byl příliš velký a příliš důležitý, než aby šel do konkurzu. V zápise se vysvětluje: „Odvětví výroby polovodičů je strategickým odvětvím; po fúzi Hynixu s LG Semicon v roce 1999 připadalo na společnost 20 % světového trhu s polovodiči a 4 % korejského vývozu. Hynix zaměstnává 24 000 zaměstnanců v odvětví a počet dalších zapojených společností přesahuje 2 500 s více než 150 000 zaměstnanci. Podpora syndikátní půjčky a D/A financování by zlepšila mezinárodní konkurenceschopnost Koreji. Proto FSC shledává, že zvýšení stropu je v nejlepším zájmu k podpoře elektronického průmyslu" [3].

(35) Je třeba poznamenat, že bez zvýšení úvěrových stropů by se nemohly výše uvedené tři banky na syndikátní půjčce podílet. Porušily by tím své povinnosti podle bankovního zákona. Korejská vláda tím, že nařídila FSC schválit toto zvýšení a KEB, aby o toto zvýšení požádala, přiměla banky k tomu, aby zvýšily půjčky způsobem, který by jinak nebyl podle korejských bankovních zákonů možný. Bylo zřejmé, že je nutné zvýšit úvěrové limity, aby bylo možno poskytnout Hynixu financování. Když byly korejská vláda a Hynix vyzvány, aby se vyjádřily k novým informacím ohledně pokynu korejské vlády ke zvýšení úvěrových limitů, žádná z obou stran neuvedla ve svém stanovisku, že by Hynix měl v době opatření k dispozici jiné zdroje financování. Kromě toho žádná strana neuvedla takovouto možnost v jakékoli jiné fázi šetření.

[1] Anglický překlad korejského zákona.

[2] Název Hyundai Electronics se změnil na Hynix Semiconductor dne 29. března 2001.

[3] Revizní zpráva korejské vlády, s. 16–17.

(36) V souladu se zjištěními uvedenými v bodech odůvodnění 55 až 59 prozatímního nařízení, které se tímto potvrzují, se považuje KDB za veřejný subjekt ve smyslu čl. 1 odst. 3 základního nařízení. Pokud jde o KEB a KFB, má se za to, že jejich podíl na syndikátní půjče ve výši 100 miliard KRW nařídila korejská vláda při sledování svého cíle veřejné politiky zmírnit finanční potíže Hynixu z důvodu průmyslového rozvoje. Proto se v tomto případě má za to, že jim korejská vláda nařídila vykonat úkoly, které normálně náležejí korejské vládě. Skutečnost, že bylo uplatněno příslušné ustanovení prováděcí vyhlášky, rovněž prokazuje, že zvýšení úvěrových limitů bylo považováno za otázku veřejného zájmu. Kromě toho zásah korejské vlády ukazuje, že poskytnutí dodatečné půjčky bylo otázkou veřejného zájmu, která spadá zcela do činností, které vykonávají vlády. Proto podíl bank na syndikátní půjčce splňuje kritéria vysvětlená v bodu odůvodnění 15. Tato opatření tedy představují finanční příspěvek vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení u KDB a čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení u KEB a KFB.

4. ZÁRUKA KEIC ZA VÝVOZNÍ ÚVĚRY VE VÝŠI 600 MILIONŮ USD (LEDEN 2001)

(37) Podle článku 5 základního nařízení se vypočte částka kompenzovatelné subvence na základě výhod, které tím příjemce získal. Podíl tří bank na syndikátní půjčce představuje pro Hynix výhodu ve výši, o kterou byly zvýšeny zákonné úvěrové limity, jelikož to je částka, kterou Hynix mohl získat pouze zvýšením limitů. Bez zvýšení limitů by dotyčné banky Hynixu tuto částku neposkytly. Neexistuje žádný náznak, že by Hynix měl v době opatření k dispozici jiný zdroj financování. Částky přesahující úvěrové limity se tedy považují za subvence. Jelikož tyto subvence jsou opatřeními ad hoc poskytnutými pouze jedné společnosti, jsou specifickými opatřeními podle článku 3 základního nařízení, a tudíž je lze kompenzovat. Je však třeba poznamenat, že tyto podíly KDB a KEB na syndikátní půjčce již byly kompenzovány jako součást opatření z října 2001. Proto aby se předešlo dvojímu započtení, nejsou tato opatření kompenzována v kontextu syndikátní půjčky z ledna 2001. Pokud jde o podíl KFB na půjčce přesahující zákonný úvěrový limit, ukazují existující informace, že případný prospěch vyplývající ze zvýšení úvěrových limitů by byl zanedbatelný. Proto není tento podíl v rámci šetření kompenzován.

(38) Jak je uvedeno v prozatímním nařízení, byl učiněn předběžný závěr, že neexistují dostatečné důkazy k prokázání subvence, a že tudíž bylo rozhodnuto toto opatření nekompenzovat. Některé dotčené strany s tímto závěrem nesouhlasily a žádaly o přezkum předběžného zjištění.

(39) Jedna dotčená strana argumentovala, že kompenzovatelná výhoda, která vyplývá z opatření, by neměla být založena na pojistném, které Hynix zaplatil, jak to bylo provedeno v prozatímním nařízení. Dotčená strana uvedla, že by výhoda měla být založena na skutečnosti, že by Hynix zvýšení uvěrového limitu na trhu nedosáhl. Hynix byl s to dosáhnout tohoto zvýšení svého úvěrového limitu jen toto, že korejská vláda nařídila KEIC (Korea Export Insurance Corporation), aby se za toto zvýšení zaručila.

(40) Podle existujících informací zvýšily banky strop u D/A (documents against acceptance) jen proto, že toto zvýšení bylo zaručeno KEIC. Dodatečný úvěr závisel na záruce. V prozatímním nařízení bylo zkoumáno pojistné, které Hynix zaplatil za záruku, ale nebyla zjištěna žádná subvence. V době předběžných opatření neexistoval přesvědčivý důkaz o tom, že korejská vláda nařídila KEIC vydat dotyčnou záruku. V dotaznících byla korejská vláda požádána, aby poskytla podrobné údaje o zapojení korejské vlády nebo státních úředníků do procesu poskytnutí záruky pro Hynix, včetně podrobných údajů z příslušných schůzek. Zvlášť bylo požadováno vysvětlení úlohy Služby finančního dohledu („FSS“ (Financial Supervisory Service)) [1] v tomto procesu. Stejné otázky byly položeny korejské vládě, FSC/FSS a KEIC během kontrolní návštěvy. Ve svých odpovědích tyto strany vysvětlily, že ani korejská vláda, ani FSC/FSS nemohly zasáhnout do rozhodovacího procesu ohledně záruky pro Hynix.

[1] FSS je veřejným orgánem, jehož hlavním úkolem je provádět finanční dohled pod vedením FSC. Je považována za veřejný subjekt ve smyslu čl. 1 odst. 3 základního nařízení.

(41) Avšak od vyhlášení prozatímního opatření byly získány nové informace o roli korejské vlády, pokud jde o pokyn pro KEIC, aby poskytla záruku za zvýšení D/A facility o 600 milionů USD. Předběžná zjištění, pokud jde o toto opatření, by se proto měla znovu posoudit ve světle nových informací. Dotčené strany, Hynix a korejská vláda, byly zvlášť vyzvány, aby zaujaly stanovisko k novým informacím, a jejich připomínky byly zohledněny při novém posouzení tohoto opatření.

(42) Podle zjištění uvedených v bodu odůvodnění 32 prozatímního nařízení, které se tímto potvrzují, se KEIC považuje za veřejný subjekt. Dále, jak bylo popsáno v bodu odůvodnění 32, zaslal ministr financí a hospodářství prezidentovi KEIC a prezidentovi KEB dopis. V bodu 2 tohoto dopisu se píše: „Pokud jde o poskytnutí půjček zajištěných D/A, převezme dočasně KEIC záruku za nepřevoditelné D/A“. Podobný dopis, který žádal KEIC, aby „učinila odpovídající opatření“, zaslal ministr obchodu, průmyslu a energetiky výkonnému řediteli KEIC dne 30. listopadu 2000.

(43) Další dopis byl zaslán stejným osobám, prezidentu KEIC a prezidentu KEB, dne 10. ledna 2001. Tento dopis byl podepsán třemi korejskými ministry: ministrem financí a hospodářství, ministrem obchodu, průmyslu a energetiky a ministrem pro plánování a rozpočet. V dopise byly shrnuty výsledky jednání o akvizici D/A Hynixu na schůzce ekonomických ministrů dne 9. ledna 2001. Výsledky byly tyto:„1. KEIC zajistí D/A facilitu Hynixu nabytou věřitelskými bankami do 30. června 2001 až do výše celkem 600 milionů USD. 2. Nebude-li mít KEIC dostatečné rezervy v souvislosti s touto záležitostí, bude poskytnuta podpora z jiného zdroje financování“. Korejská vláda se tímto zavázala k odškodnění KEIC v případě, kdyby bylo nutno vyplatit záruku a KEIC toto nemohla provést z vlastních rizikových rezerv.

(44) Z existujících informací vyplývá, že postoj KEIC v té době byl takový, že se Hynix nachází ve stavu technické platební neschopnosti. Avšak vysoký úředník KEIC uvedl na zasedání představenstva dne 1. prosince 2000, že „tuto transakci jsme podpořili na pokyn ministra obchodu a zdrojů“ [1]. Několik ministrů nařídilo KEIC, aby zajistila zvýšení D/A facility. V bodu odůvodnění 35 jsou objasněny důvody tohoto rozhodnutí, jak je vyjádřila FSC na zasedání, na němž byla tato opatření projednávána. KEIC podpořila tato opatření jen kvůli nařízení korejské vlády. Jelikož banky, které zvýšily strop, tak mohly učinit pouze pod podmínkou, že toto zvýšení bude zaručeno, je záruka nezbytnou podmínkou pro úvěr. Proto půjčka byla poskytnuta v důsledku záruky.

(45) Záruku tedy poskytla KEIC kvůli zvláštnímu pokynu korejské vlády při sledování cíle veřejné politiky zmírnit finanční potíže Hynixu z důvodu průmyslového rozvoje. Proto dostala KEIC, i když to je veřejný subjekt, od korejské vlády výslovný pokyn, aby vykonávala úkoly, které normálně náležejí korejské vládě. Proto je záruka finančním příspěvkem vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) a bodu i) základního nařízení. Tato záruka přinesla Hynixu výhodu, jelikož bez ní by Hynix nebyl s to dosáhnout zvýšení D/A facility ve výši 600 milionů USD. Současně ujištění korejské vlády, že KEIC bude v případě nesplacení odškodněna, ukázalo, že pojistné zaplacené Hynixem nemohlo pokrýt riziko KEIC v souvislosti se zárukou za zvýšení D/A facility a že se jedná o nekomerční postup. Korejská vláda převzala prakticky riziko nezaplacení půjčky Hynixem, aniž za to žádala nějakou kompenzaci. Podle existujících informací by banky neposkytly D/A facilitu bez záruky. Kromě toho neexistují žádné informace, že by Hynix mohl získat srovnatelné financování z jiných zdrojů. Toto krytí záruky, bez zaplacení odpovídajícího pojistného, je tudíž považováno za výhodu udělenou Hynixu ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Podle čl. 6 písm. c) základního nařízení je krytí zvýšení D/A facility ve skutečnosti grantem, jelikož srovnatelnou komerční půjčku by nebylo možno bez záruky získat. Výhodou Hynixu, a tedy výší subvence, je částka zvýšení facility D/A, tj. 600 milionů USD.

(46) Ve svých připomínkách ke konečným zjištěním argumentovaly korejská vláda a Hynix, že KEIC neposkytla Hynixu žádné peněžní prostředky, pouze pojištění, a že Hynix zaplatil bankám za financování D/A tržní úrokové sazby. Proto by měl být výhodou, kterou Hynix získal tímto opatřením, rozdíl v nákladech mezi tím, co Hynix zaplatil za financování D/A, a tím, co by musel zaplatit bez záruky KEIC. K tomu je třeba poznamenat, že výhodou pro Hynix

[1] Korea Economic Daily, 28. srpna 2001, po zveřejnění oficiální korespondence členy korejského Národního shromáždění.

je celá částka úvěru, který by nebyl poskytnut zcela nebo částečně bez záruky KEIC, za kterou se zaručila korejská vláda. Neexistuje žádný náznak, že by bez záruky KEIC mohl Hynix v této době získat jiné financování, a Hynix nikdy takovouto možnost neuvedl. Proto neexistuje žádný test pro srovnání nákladů, které strany požadují. Kromě toho Hynix nezaplatil žádné dodatečné pojistné za to, že korejská vláda převzala zcela záruku za celou částku půjčky. Za těchto okolností se má za to, že výhodu Hynixu představuje celá částka záruky, kterou převzala korejská vláda.

(47) Jelikož D/A facilita je vývozní úvěrovou facilitou a je tudíž závislá na vývozní výkonnosti, je subvence ve výši 600 milionů USD specifickou subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení, a proto ji lze kompenzovat. Jelikož subvence je vývozní subvencí, měla by se její výše rozpočítat na vývozní obrat v souladu s pokyny Společenství pro výpočet výše subvence při šetření ohledně vyrovnávacího cla (dále jen „pokyny“) ([1]), a to podle oddílu F písmena b) bodu i). Při použití stejného způsobu výpočtu jako je způsob výpočtu uvedený v bodech odůvodnění 67 a 108 prozatímního nařízení, činí výše subvence 5,1 %, když se subvence rozpočítá na vývozní obrat, jak je stanoveno pro vývozní subvence, a ne na celkový obrat.

5. DLUHOPISOVÝ PROGRAM KDB (LEDEN 2001)

(48) Po vyhlášení nařízení o uložení prozatímního vyrovnávacího cla, předložily Hynix, korejská vláda a KDB připomínky ohledně zjištění Komise, pokud jde o dluhopisový program KDB.

a) **Výhody poskytnuté opatřením**

(49) Za prvé, Hynix, korejská vláda a KDB argumentovaly, že program KDB byl zaměřen na dočasné opatření s cílem normalizovat dluhopisový trh, a nikoliv poskytnout výhodu Hynixu. Tvrdily, že zde nebyla žádná výhoda, protože Hynix se podílel na programu za aktuálních tržních podmínek a tržních úrokových sazeb. Hynix také argumentoval, že jelikož v lednu 2001 získal syndikátní půj

([1]) Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 13.

čku a v květnu 2001 nový kapitál vydáním GDR (global depository receipt), nelze tvrdit, že by podnik nebyl s to refinancovat na trhu své dluhopisy.

(50) Pokud jde o argument, že program KDB nepřinesl Hynixu žádnou výhodu, jelikož program byl údajně proveden za sazby převládající na trhu, je třeba poznamenat, že podle informací předaných KDB v odpovědích v dotazníku, byly úrokové sazby po přeměně na nové dluhopisy vydané v rámci programu KDB značně nižší než původní úroková sazba. V případě dluhopisů vydaných v lednu 2001 byly nižší přibližně o 50 %, což odpovídá 10 procentním bodům. A to navzdory skutečnosti, že za obvyklých tržních podmínek mají dluhopisy, které jsou refinancovány kvůli očekávanému konkurzu společnosti s cílem je vyplatit, vyšší úrokové sazby než původní dluhopisy, protože dotyčná emitující společnost, která je musí zaplatit, podstupuje vyšší riziko ([2]). Z existujících informací tedy vyplývá, že úrokové sazby platné pro program KDB nebyly v souladu s tržními sazbami.

(51) Pokud jde o argument, že Hynix mohl refinancovat své dluhopisy prostřednictvím trhu, zejména pomocí syndikátní půjčky a vydání GDR v květnu, je třeba poznamenat, že dluhopisy a úvěry jsou velmi rozdílné nástroje a že je nelze přímo srovnávat. Na korejském dluhopisovém trhu platily v roce 2001 mimořádně přísné podmínky a společnosti s nízkým úvěrovým ratingem nebyly s to na trhu své dluhopisy refinancovat. Jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 61 prozatímního nařízení, toto uznala i korejská vláda v odpovědi uvedené v dotazníku. Tato skutečnost je doložena dalšími existujícími dokumenty ([3]). Od července 2000 se na dluhopisovém trhu značně zostřily finanční podmínky. To odráželo větší opatrnost investorů, pokud jde o riziko poskytování úvěrů podnikům, s ohledem na prudký pokles hospodářského růstu a převis dluhopisů vydaných v roce 1998 a dříve s blížícími se termíny splatnosti. Důsledkem byl „boj o kvalitu“ na místním dluhopisovém trhu ([4]). Korejská vláda uvedla ve své odpovědi

([2]) Kyunghyang Shinmun Daily, 9. ledna 2001; Joong'ang Daily, 7. ledna 2001.

([3]) Revizní zpráva korejské vlády, s. 14.

([4]) Structural Change in the Corporate Bond Market After Currency Crisis, BIS Papers č. 11, Sungmin Kim a Jae Hwan Park, červen–červenec 2002.

v dotazníku, že důvodem pro vytvoření programu KDB bylo pomoci některým společnostem s nízkým úvěrovým ratingem refinancovat jejich dluhopisy s blížící se splatností, jelikož na trhu by to nebylo možné. Kromě toho je třeba poznamenat, že dne 22. ledna 2001 se rating Hynixu snížil z investičního stupně BBB- na spekulativní stupeň BB+, což v tomto ohledu jeho postavení ještě ztížilo.

(52) Je třeba se rovněž zabývat otázkou, zda mohl Hynix refinancovat své dluhopisy na zahraničním dluhopisovém trhu. Neexistují však žádné informace udávající, že by to bylo možné. Během šetření Hynix takovouto možnost nenaznačil a ani neuvedl, že se pokusil refinancovat své dluhopisy na zahraničním dluhopisovém trhu. Takovouto možnost nepodporuje ani rating B, který byl Hynixu udělen mezinárodní ratingovou agenturou Standard and Poor's v lednu 2001.

(53) V roce 2001 měl Hynix splatné dluhopisy ve výši více než 3 biliony KRW ([1]). V lednu 2001 obdržel od svých věřitelských bank syndikátní půjčku ve výši 800 miliard KRW. Hynix požadoval úvěr ve výši 1 bilionu KRW, ale banky byly ochotny poskytnout úvěr jen ve výši 800 miliard KRW. Část této sumy, 300 miliard KRW, jak je vysvětleno v bodech odůvodnění 30 až 37, byla poskytnuta na základě pokynu korejské vlády, která nařídila FSC, aby zvýšila zákonné úvěrové limity některých bank, které by bez zásahu korejské vlády nemohly peníze Hynixu půjčit. Totéž platí pro tyto banky také po poskytnutí syndikátní půjčky: nemohly by Hynixu půjčit peníze, kdyby se jejich úvěrové limity pro určitou transakci nezvýšily. Mezi těmito třemi bankami byli dva hlavní věřitelé Hynixu, KEB a KDB. To ilustruje, že Hynix dosáhl meze svých možností, pokud jde o získání bankovní půjčky. Neexistuje žádný náznak, že by si Hynix mohl půjčit dodatečné prostředky vzhledem k značným částkám, které potřeboval ke splacení svých dluhopisů s blížící se splatností. Během šetření Hynix nikdy nenaznačil možnost získat v době opatření potřebné finance na trhu formou úvěru od jiných bank, ani že se o to pokusil.

(54) Pokud jde o účast bank v programu KDB, naznačují existující informace, že dne 4. ledna 2001 upustila FSC od úvěrových limitů u všech bank podílejících se na programu KDB. FSC uvedla, že zproštění poskytnuté pro program „fast track" KDB v lednu 2001 se lišilo od jiných zproštění v tom, že FSC udělila předběžný souhlas pro všechny banky na základě společné žádosti podané KDB, orgánem korejské vlády ([2]). Zapojení bank do programu KDB bylo možné pouze kvůli tomuto zproštění, které bylo v tomto konkrétním případě poskytnuto s využitím velké flexibility při výkladu znění prováděcí vyhlášky, která umožňuje FSC za určitých podmínek od úvěrových limitů upustit.

(55) Z dostupných informací rovněž vyplývá, že se banky nezapojily do programu KDB na základě komerčních aspektů, ale bylo jim to nařízeno korejskou vládou, která se obávala možných makroekonomických důsledků konkurzu Hynixu ([3]). To lze ukázat na příkladu KFB: KFB, kterou z 51 % vlastní americký Newbridge Capital, odmítla dne 4. ledna 2001 výzvu korejské vlády, aby se zapojila do programu KDB. KFB dospěla k závěru, že vyšší úvěr pro Hynix není komerčně odůvodněný. Výkonný ředitel KFB uvedl, že jejich rozhodnutí bylo založeno na přísných zásadách dosahování zisku. Nákup dluhopisů nesolventních firem by pro banku znamenal další obchodněpolitické těžkosti ([4]). FSS uvedla, že požádá KFB ještě jednou, aby převzala dluhopisy Hyundai. Odmítne-li banka znovu a povede-li to ke konkurzu příbuzných společností, bude FSS mít za to, že za to odpovídá banka ([5]). Když KFB dále odmítala, varovala ji FSS, že tím riskuje ztrátu zákazníků ([6]). Den poté, co KFB odmítla žádost korejské vlády, vyzvedla agentura korejské vlády z účtu KFB 77 milionů USD ([7]). Podle Bloomberga dokonce korejská vláda hrozila, že s bankou přestanou obchodovat její největší zákazníci z řad podniků ([8]). KFB nakonec vyhověla žádosti korejské vlády a zapojila se do opatření. Připomeňme, že KFB při šetření nespolupracovala, jelikož nedovolila ověřit na místě odpovědi, které uvedla v dotazníku (viz bod odůvodnění 18).

([1]) Je zajímavé v toto souvislosti poznamenat, že zkoumaná opatření, tj. syndikátní půjčka ve výši 800 miliard KRW, program KDB ve výši 1,2 bilionu KWR a nákup dluhopisů věřitelskými bankami v červnu 2001 ve výši 1 bilionu KRW, představují dohromady 3 biliony KRW.

([2]) Revizní zpráva korejské vlády, s. 16–17.

([3]) V lednu 2001 byl citován zástupce korejské vlády:„Hyundai nelze srovnávat s Daewoo. Jeho výrobci polovodičů a stavební podniky jsou páteří korejského hospodářství. Tyto firmy mají velké tržní podíly ve svých odvětvích a jsou také hluboce svázány s ostatními tuzemskými společnostmi. Tudíž tyto firmy nelze jednoduše prodat jen proto, aby byly dodrženy tržní zásady."

([4]) Korea Times, 29. ledna 2001.

([5]) Korea Economic Daily, 6. ledna 2001.

([6]) Wall Street Journal, 29. ledna 2001.

([7]) Business Week Online, 9. dubna 2001.

([8]) Bloomberg, 31. ledna 2001.

(56) Pokud jde o vydání GDR, souhlasí, že Hynix získal v červnu 2001 peníze na kapitálovém trhu pomocí tohoto nástroje. V té době však již bylo splatných 80 % jeho dluhopisů financovaných prostřednictvím programu KDB a už před tímto datem je převzala KDB. Proto vydání GDR nebylo nic platné, pokud jde o tyto dluhopisy, a k jejich financování by bylo nutno hledat jiné cesty už od ledna 2001. Jako takové tedy není vydání GDR důkazem, že Hynix mohl mít v lednu 2001 přístup na finanční trhy. Dále, bez programu KDB by byl Hynix v době vydání GDR kvůli nezaplacení těchto dluhopisů v konkurzu. Jak již bylo objasněno v bodech odůvodnění 73 až 76 prozatímního nařízení, cena akcií Hynixu se zhroutila téměř okamžitě po vydání v červnu 2001, a investoři, kteří nakoupili akcie Hynixu, utrpěli značné ztráty. Proto možnost opatřit si peníze tímto způsobem byla vyloučena, zejména vzhledem k tomu, že celkové závazky Hynixu dosahovaly v červenci 2001 výše 7,2 bilionů KRW.

(57) Důležitým faktorem je načasování opatření. Je třeba zdůraznit, že rozhodnutí investorů koupit v červnu GDR Hynixu mohlo být ovlivněno skutečností, že většina závazků Hynixu s blížící se splatností byla mezi lednem a červnem 2001 zrušena programem KDB inspirovaným korejskou vládou. Program KDB byl velmi známý a vyvolal u veřejnosti velkou odezvu. V memorandu s nabídkou GDR Hynixu se poukazuje na to, že „v rámci programu KDB bude poskytnuto pravděpodobně 2,9 bilionů KRW na financování dluhopisů se splatností v roce 2001“. Proto mohlo být rozhodnutí investorů investovat v červnu 2001 do Hynixu ovlivněno vírou, že korejská vláda i nadále zajistí, aby se Hynix nedostal do konkurzu ([1]). Tento aspekt je uveden i v bodu odůvodnění 44 prozatímního nařízení. Z existujících informací tedy vyplývá, že program KDB mohl ovlivnit rozhodnutí investorů investovat v červnu 2001 do Hynixu.

(58) Pokud jde o argument Hynixu, že jeho dluhopisy byly odprodány do programu CBO/CLO za stejných podmínek jako dluhopisy jiných zúčastněných společností, je třeba konstatovat, že podmínky stávajícího programu CBO/CLO ([2]) byly velmi odlišné a Hynix je nesplňoval.

(59) Program CBO byl vytvořen s cílem zvýšit financování dluhopisů pro relativně malé firmy s nízkým úvěrovým ratingem. Program nemohl být pro Hynix dostupný vzhledem k jeho velikosti. Kromě toho by Hynix nemohl odprodat stejnou částku dluhopisů do programu vzhledem k existenci limitů, které povolovaly pouze maximálně 10 % pool dluhopisů zajištěných CBO/CLO od jednoho podniku. Dále se poukazuje na to, že KDB koupila všechny dluhopisy Hynixu, i ty, které měly být údajně určeny pro program CBO. I poté, co byl program KDB ukončen, držela KDB stále dluhopisy Hynixu určené na prodej do CBO. KDB rovněž zpožďovala prodej dluhopisů do CBO, a tak si ponechala kontrolu nad dluhopisy v programu KDB i poté, co přešly do CBO, a nařídila jejich konverzi na nové dlouhodobé dluhopisy, když Nynix nebyl s to je v době splatnosti zaplatit. Korea Credit Guarantee Fund („KCGF“) ([3]) rovněž zvýšil úroveň záruky u CBO z 34 % na 53 %, aby vyhovovala zapojení do programu KDB. Proto nelze tvrdit, že pro dluhopisy Hynixu platily běžné podmínky programu. Ve skutečnosti se s těmito dluhopisy zacházelo velmi odlišně.

(60) Způsob, jakým byl program KDB proveden, se rovněž velmi liší od způsobu, jakým by se na trhu uskutečňovaly srovnatelné transakce. Podle programu KDB koupila KDB všechny dluhopisy s blížící se splatností, konvertovala je na dluhopisy s podstatně nižšími úrokovými sazbami, než měly původní dluhopisy, odprodala 20 % z nich věřitelským bankám a 70 % do CBO/CLO. Kromě toho se značně lišily uplatňované podmínky od podmínek programu CBO/CLO, včetně uplatnění vyšších státních záruk. Dluhopisy nebyly prodány prostřednictvím veřejné nabídky, ale umístěním u stávajících věřitelů. To není v souladu s refinancováním dluhopisů na základě tržních podmínek.

(61) KDB také argumentovala, že program KDB nepředstavuje subvenci, protože KDB učinila své rozhodnutí a financování a využití finančních prostředků na komerčním základě a že působí v oblasti podnikání zaměřené na zisk, která se specializuje na financování podniků.

(62) Pokud jde o argument KDB, že program KDB není subvencí vzhledem k povaze činností KDB, je třeba poznamenat, že v bodech odůvodnění 55 až 59 prozatímního nařízení jsou uvedeny důvody, proč financování poskytnuté KDB představuje finanční příspěvek vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení. Jelikož KDB nepředložila ve svých připomínkách žádný nový důkaz, který by změnil zjištění učiněná v prozatímním nařízení, potvrzují se tímto závěry uvedené v bodech odůvodnění 55 až 59 prozatímního nařízení.

([1]) Reuters English New Service, 13. června 2001.

([2]) „Collateralised bond obligations“ a „collateralised loan obligations“.

([3]) KCGF je zvláštní institucí, kterou vlastní korejská vláda.

(63) Vzhledem k vysvětlení v bodech odůvodnění 50 až 62 lze program KDB považovat za program, který přinesl Hynixu výhodu, mimo jiné i proto, že na trhu nebylo k dispozici žádné srovnatelné financování. Hynix nebyl s to financovat své dluhopisy s blížící se splatností prostřednictvím bankovních úvěrů, jelikož vyčerpal možnosti získat půjčku vzhledem ke svým již tak velkým závazkům vůči věřitelským bankám a slabé finanční situaci, která neumožňovala, aby mu jakákoli jiná banka poskytla další úvěry. Refinancování dluhopisů na dluhopisovém trhu nebylo možné kvůli jeho nízkému úvěrovému ratingu, který neumožňoval, aby trh akceptoval jeho dluhopisy s blížící se splatností, jak přiznala korejská vláda ve své odpovědi v dotazníku. Z těchto důvodů se potvrzují závěry k otázce výhody a existence subvence uvedené v bodu odůvodnění 61 prozatímního nařízení.

b) **Specifičnost**

(64) Za druhé, Hynix, korejská vláda a KDB argumentovaly, že program KDB nebyl specifický. Podle Hynixu Komise ve své analýze podmínek programu nevysvětlila, proč lze pouhou skutečnost, že se programu zúčastnilo několik společností skupiny Hyundai, považovat za důkaz specifičnosti, pokud jde o Hynix. Hynix také tvrdil, že program KDB nebyl specifický, jelikož dluhopisy Hynixu byly odprodány do programu CBO/CLO za stejných podmínek jako dluhopisy jiných zúčastněných společností.

(65) Jak bylo vysvětleno v bodech odůvodnění 62 až 64 prozatímního nařízení, dospěla Komise k závěru, že ačkoli program KDB nebyl specifický ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, byl nicméně de facto specifický podle čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení, jelikož byla splněna tři ze čtyř kritérií tohoto ustanovení: využití tohoto programu omezeným počtem společností, převážné využití některými společnostmi a poskytnutí nepoměrně velkých částek subvence pro určité společnosti. Jelikož nebyla uplatněna zákonem stanovená specifičnost, není další analýza podmínek programu relevantní. Relevantní je však počet firem potenciálně způsobilých na základě těchto kritérií. Ve věci de facto specifičnosti byl učiněn závěr, že program využilo jen šest společností, z toho čtyři patřily do skupiny Hyundai, a že Hynix využil 41 % finančních prostředků programu. Z existujících informací vyplývá, že by výběrová kritéria programu splnilo více než 200 korejských společností. S ohledem na tuto skupinu potenciálních příjemců splňuje jasně velký podíl společností skupiny Hyundai mezi účastníky a převážné využití celkových finančních prostředků programu Hynixem kritéria specifičnosti podle čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení.

(66) Korejská vláda a KDB také argumentovaly, že výběr zúčastněných společností byl proveden transparentním a objektivním způsobem a že velký počet společností skupiny Hyundai podílejících se na programu byl pouhou náhodou.

(67) V dotaznících byly korejská vláda i KDB požádány, aby předložily zápisy ze schůzek, na kterých byl projednáván výběr společností do programu, a kopii rozhodnutí o výběru Hynixu s uvedením důvodů tohoto výběru. Korejská vláda i KDB uvedly, že takové dokumenty nebyly vypracovány, a proto nejsou k dispozici ([1]). Proto nebylo možné ověřit, jak byl výběr proveden a jak subjekt odpovědný za výběr, Creditor Financial Institutions Council („CFIC“) ([2]) využil při výběru účastníků volnosti v jednání.

(68) Z existujících informací vyplývá, že korejská vláda otevřeně využila svoji volnost v jednání, aby předběžně vybrala Hynix jako příjemce a poskytla výhodu především společnostem skupiny Hyundai. KDB oznámila v tiskové zprávě, že odkoupí dluhopisy Hynixu s blížící se splatností jak v lednu, tak i v následujících měsících, ještě před tím, než byl Hynix oficiálně vybrán jako účastník programu ([3]). Podle informací předložených KDB přijímá CFIC každý měsíc znovu rozhodnutí o tom, které dluhopisy přicházejí v úvahu pro refinancování. Stojí za povšimnutí, že KDB mohla oznámit již začátkem ledna, že bude v nadcházejících měsících refinancovat dluhopisy Hynixu.

([1]) Dokument „Summary of the meeeting of 4 January 2001 to discuss the KDB Fast Track Programme“ popisuje fungování tohoto programu. Nevysvětluje, jak byl proveden výběr účastníků a na jakém základě byly společnosti vybrány.

([2]) Rada se skládá ze zástupců KDB, Korea Credit Guarantee Fund a věřitelských bank.

([3]) Tisková zpráva KDB ze dne 3. ledna 2001: „KDB to acquire Huyndai Electronics bonds“.

(69) Po oznámení účastníků programu bylo slyšet hodně kritiky kvůli nedostatečné transparentnosti a neexistenci přezkumu způsobilosti, pokud jde o výběrové řízení [1]. Ostatní společnosti, například dceřiné společnosti Hanwha a skupiny Hanjin a Dongkuk Steel, byly v podobné situaci jako Hynix, pokud jde o úvěrový rating (BBB) a řadu dluhopisů s blížící se splatností, ale do programu vybrány nebyly. Orgány, které prováděly výběrové řízení, k tomu neposkytly žádné vysvětlení nebo odůvodnění.

(70) Na základě výše uvedených důvodů byl vyvozen závěr, že kromě kritérií v čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení splněných v tomto případě, jak k tomu dospěla Komise v bodech odůvodnění 63 a 64 prozatímního nařízení, byl učiněn rovněž závěr, že program KDB je de facto specifický na základě dodatečného kritéria čl. 3 odst. 2 písm. c), a to způsobu, jakým udělující subjekt provedl zvážení v rozhodnutí o udělení subvence.

c) **Zrušení subvence**

(71) Za třetí, Hynix tvrdí, že jelikož program KDB trval pouze rok, představuje to zrušení programu, a tudíž program nemůže dát podnět k uložení vyrovnávacího cla podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení.

(72) Je třeba poznamenat, že program KDB představuje jednorázovou, neopakovatelnou subvenci, která přinesla společnosti výhodu. Proto se v této souvislosti nejedná o zrušení. V případě PET chipů z Indie [2], který Hynix uvedl jako precedens, byla subvence opakující se subvencí svázanou s vývozem výrobku, který je předmětem šetření. Když byl program vývozních subvencí ukončen, neměl vyvážený výrobek ze subvence dále prospěch. Povaha subvence je tedy odlišná a případ PET chipů proto není pro posouzení programu KDB relevantní.

(73) Vzhledem k tomu, že se v programu KDB jedná o jednorázovou výhodu, která byla poskytnuta na dobu pěti let, není tato subvence zrušena ve smyslu čl. 15 odst. 1 základního nařízení tím, že je program ukončen, jelikož již byla udělena, a díky tomuto udělení bude i nadále přinášet výhodu během celé doby subvencování.

d) **Výpočet subvence**

(74) Pokud jde o výpočet subvence, argumentovaly Hynix i korejská vláda, že Komise měla srovnat úrokové sazby programu s tržními sazbami, a ne zacházet s půjčkami jako s granty. Za druhé Hynix tvrdil, že KDB převzala pouze 10 % refinancovaných dluhopisů a že pouze tyto dluhopisy by se měly považovat za subvenci. Jelikož dluhopisy KDB byly později v říjnu 2001 restrukturalizovány, neměly by se do výše subvence započítat dvakrát.

(75) Pokud jde o první argument ohledně srovnání úrokových sazeb, vysvětlila Komise v bodech odůvodnění 66 prozatímního nařízení důvody svého závěru nepoužít při určení výše subvence srovnání úrokových sazeb. Podle článku 5 základního nařízení se subvence určuje na základě výhody, kterou přinesla příjemci. Jak bylo vysvětleno v bodech odůvodnění 50 až 63, výhoda, kterou získal Hynix, nevyplývala z úrokových sazeb platných pro program KDB, ale faktem je, že bez programu KDB by byl nucen splatit své dluhopisy, a jelikož neměl dostatečnou likviditu, aby tak učinil, dostal by se do konkurzu. Hynix neměl k dispozici žádný jiný zdroj financování a podle existujících informací se zdá, že to je důvod, proč byl program KDB vytvořen. Hynix získal výhodu tím, že KDB koupila jeho dluhopisy s blížící se splatností místo něho, a to v době, kdy neexistoval žádný subjekt na trhu, který by byl ochoten poskytnout Hynixu prostředky na financování této operace. Z těchto důvodů se má za to, že subvenci představuje částka financí KDB na nákup dluhopisů Hynixu.

(76) Pokud jde o zacházení s půjčkami jako s granty, je třeba situaci posoudit z hlediska udělujícího subjektu v době opatření. Oddíl E písmeno b) bod v) pokynů stanoví, že je-li v době poskytnutí půjčky udělujícímu subjektu jasné, že tato částka nebude splacena, měla by se půjčka považovat za grant. Ačkoli v tomto případě není financování KDB podle programu úplně totožné s „půjčkou“, je to velmi

[1] Chosun Daily, 7. ledna 2001; Kyunghyang Shinmun Daily, 9. ledna 2001.

[2] Nařízení (ES) č. 2603/2000, Úř. věst. L 301, 30.11.2000, s. 1.

podobná transakce, takže by se měly uplatňovat stejné zásady. Otázkou je, zda měla KDB důvod věřit, že získá své finance zpět, nebo ne. Z existujících informací vyplývá, že v době, kdy KDB převzala dluh Hynixu, bylo zřejmé, že KDB nezíská zpět prostředky vynaložené na nákup dluhopisů Hynixu. Z existujících informací vyplývá, že KDB ve skutečnosti nepředpokládala, že získá své výdaje zpět. Částka plánovaná pro celý program KDB činila původně 6,2 bilionů KRW, z toho KDB vyčlenila téměř polovinu, a to 2,9 bilionů KRW, na nákup dluhopisů Hynixu. Program neměl za cíl přinést zisk, nebo pokrýt výdaje, byla pouze vyčleněna značná částka na nákup dluhopisů vybraných společností s blížící se splatností. Mimoto, i kdyby KDB očekávala, že získá své výdaje zpět, bylo v době, kdy bylo financování poskytnuto, zřejmé, že Hynix nebude s to KDB tyto částky splatit. Hynix již měl obrovské dluhy a důvodem, proč musela KDB zasáhnout, bylo to, že Hynix neměl prostředky na splacení svých dluhopisů s blížící se splatností a neměl žádnou možnost, jak si tyto prostředky v době splatnosti na trhu obstarat. Je třeba také poznamenat, že částka plánovaná na dluhopisy Hynixu byla od počátku značná ve srovnání s obratem Hynixu; 2,9 bilionů KRW představovalo více než 70 % obratu Hynixu v roce 2001.

(77) To, že Hynix nebude s to splatit toto nové financování, bylo jasné v průběhu programu, jelikož jeho situace byla každý měsíc přezkoumávána v souvislosti s rozhodnutím bank o tom, které dluhopisy by se měly každý měsíc koupit. Rating Hynixu se snížil již dne 22. ledna 2001, ihned poté, co byl zařazen do programu, a pak opět v březnu, v době, kdy program běžel. Spekulativní stupeň, který byl Hynixu udělen na konci ledna, měl být zohledněn v době, kdy bylo přijato lednové rozhodnutí o nákupu dluhopisů. V březnu 2001 se rating Hynixu snížil na B-, což mělo ve skutečnosti znamenat, že podle kritérií programu není pro program KDB způsobilý. Avšak v obou těchto měsících financovala KDB dluhopisy Hynixu bez ohledu na zhoršující se situaci společnosti, která se odrážela ve snížení jejího ratingu. Kromě toho neexistují žádné důkazy, že Hynix zaplatil KDB více, než byl povinen zaplatit podle podmínek programu ([1]). V předběžných zjištěních byly tyto částky zohledněny a odpočteny, jak bylo objasněno v bodu odůvodnění 65 prozatímního nařízení.

(78) Pokud jde o druhý předložený argument, Hynix tvrdil, že KDB převzala pouze 10 % refinancovaných dluhopisů a že pouze tyto dluhopisy by se měly považovat za subvenci. Připomeňme, že subvence je finanční příspěvek vlády, který přináší příjemci výhodu. Jak již bylo uvedeno v bodu odůvodnění 48 prozatímního nařízení, prvním krokem programu je, že KDB koupí všechny splatné dluhopisy, které přímo spadají do programu ([2]). Výhoda, kterou Hynix tímto finančním příspěvkem získal, spočívá ve skutečnosti, že KDB kupuje tyto dluhopisy místo Hynixu: finanční příspěvek KDB by musel převzít Hynix, kdyby se jednalo o běžnou tržní transakci. Výše této výhody určuje výši subvence. Skutečnost, že by podle podmínek programu měla KDB držet pouze 10 % dluhopisů, nemůže tento závěr změnit, jelikož KDB předem poskytla mnohem větší částku, a tím převzala rizika a závazky spojené s nákupem všech refinancovaných dluhopisů.

(79) Za třetí Hynix argumentoval, že jelikož dluhopisy KDB byly později v říjnu 2001 restrukturalizovány, neměly by se tyto započítat do výše subvence dvakrát. Ověření existujících informací ukázalo, že dluhopisy v hodnotě 59,4 miliard KRW patřící do programu byly skutečně zahrnuty do kapitalizace pohledávky. Tato částka byla odečtena od celkové částky opatření z října 2001 ([3]), jak je vysvětleno v bodu odůvodnění 166. Hynix rovněž tvrdil, že část dluhopisů KDB, které banka drží, byla zahrnuta do konvertibilních dluhopisů, které koupily banky v červnu 2001. Výše dluhopisů KDB by se proto měla odečíst od částky konvertibilních dluhopisů, aby se předešlo dvojímu započtení. Je třeba poznamenat, že celková částka konvertibilních dluhopisů nakoupených v červnu 2001 byla přeměněna na vlastní kapitál v říjnu 2001 a že celá částka konvertibilních dluhopisů, včetně dluhopisů KDB, je proto odečtena, jak je vysvětleno v bodu odůvodnění 166.

([1]) Zúčastněná společnost musela odkoupit zpět 3 % CBO/5 % CLO vydaných v rámci programu. Viz bod odůvodnění 48 prozatímního nařízení.

([2]) Dluhopisy, které spadají do programu, jsou z 80 % dluhopisy, které jsou splatné v určitém období. Podle podmínek programu zaplatí Hynix 20 % svých dluhopisů s blížící se splatností.

([3]) Z existujících informací také vyplývá, že v červnu 2002 KDB stále ještě držela dluhopisy patřící do programu KDB ve výši 82,4 miliard KRW.

(80) Na základě důvodů vysvětlených v bodech odůvodnění 50 až 79 byl učiněn závěr, že program KDB přinesl Hynixu výhodu, jelikož ten neměl na trhu k dispozici srovnatelné financování. Hynix nebyl s to financovat své dluhopisy s blížící se splatností prostřednictvím bankovních půjček, jelikož vyčerpal své možnosti obdržet bankovní půjčku a refinancovat dluhopisy na dluhopisovém trhu nebylo možné kvůli jeho nízkému úvěrovému ratingu. Proto představuje financování v rámci programu KDB subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení. Tato subvence je de facto specifická pro Hynix, a proto kompenzovatelná podle čl. 3 odst. 2 písm. c) základního nařízení. Podle článku 5 základního nařízení je výší subvence výše výhody, kterou představuje financování poskytnuté v rámci programu. Proto se tímto potvrzují závěry a výše subvence 4,9 % podle bodu odůvodnění 67 prozatímního nařízení, pokud jde o program KDB.

6. NÁKUP DLUHOPISŮ VĚŘITELSKÝMI BANKAMI VE VÝŠI 1 BILIONU KRW A PRVNÍ KONVERZE DLUHU (KVĚTEN 2001)

(81) V prozatímním nařízení byl učiněn předběžný závěr, že neexistuje dostatečný důkaz potvrzující subvenci, a proto bylo rozhodnuto, že program nebude kompenzován. Některé dotčené strany nesouhlasily s tímto předběžným zjištěním a požadovaly jeho přezkum. Jedna dotčená strana tvrdila, že podmínky, které platily pro Hynix, nebyly v souladu s jeho finanční situací v té době, a proto nebyly tržní. Podle této strany ovlivnila korejská vláda věřitelské banky a úspěch opatření.

(82) Jiná dotčená strana tvrdila, že by Hynix nezískal v květnu 2001 pomoc bez zásahu korejské vlády, a to kvůli své slabé finanční situaci, a že korejská vláda výslovně nařídila věřitelům Hynixu, aby se podíleli na nákupu dluhopisů. Na podporu tohoto tvrzení odkázala tato strana na schůzku, kterou svolala korejská vláda dne 10. března 2001 a které se zúčastnili zástupci korejské vlády, prezidenti věřitelských bank Hyundai, zástupci FSC a prezident Hynixu.

(83) V dotaznících zaslaných korejské vládě byl dotaz, zda se korejská vláda nebo jiný veřejný subjekt zapojily do rozhodovacího procesu bank ohledně opatření z května 2001. Stejný dotaz byl v dotaznících zaslaných bankám. Byly rovněž požadovány zápisy ze schůzek, kterých se zúčastnili zástupci korejské vlády nebo jiní státní úředníci. Všechny strany odpověděly, že korejská vláda nebyla nijak zapojena do restrukturalizačních opatření z května. Proto nebyly k dispozici informace týkající se takovýchto kontaktů a nemohly být ověřeny během šetření před předběžnými zjištěními, ani během kontrolních návštěv.

(84) Po zveřejnění předběžných zjištění předaly dotčené strany informace ze sekundárních zdrojů, včetně článků v tisku, ze kterých vyplývalo, že k takovýmto kontaktům skutečně došlo. Tyto informace se týkaly schůzek, které se uskutečnily v určitých dnech, a kontaktů mezi bankami a zástupci FSS/FSC. Dotčené strany, Hynix a korejská vláda, byly vyzvány, aby tyto informace přezkoumaly a vyjádřily se k nim. Strany nemohly tyto nové informace vyvrátit. Obě strany výslovně přiznaly, že zástupci FSS byli skutečně přítomni na schůzce dne 10. března 2001 a že měli kontakt s bankami v souvislosti s těmito opatřeními, jak to vyplývalo z nových informací.

(85) Nové informace a potvrzení jejich správnosti dotčenými stranami bylo v rozporu s tvrzeními korejské vlády, zástupců FSC a FSS a zapojených bank v předchozích fázích šetření. Korejská vláda a banky shodně tvrdily, že ani korejská vláda, ani jiní státní úředníci nebyli nijak zapojeni do opatření z května 2001 a že FSC a FSS pouze vykonávají dozorčí funkce, pokud jde o finanční instituce, a že nezasáhly do denních obchodů bank. Takovéto zatajení informací je považováno za ztěžování šetření ve smyslu článku 28 základního nařízení, který stanoví, že za těchto okolností mohou být zjištění založena na dostupných údajích. Dotyčné strany byly informovány o důsledcích jejich neochoty ke spolupráci. Finanční poradce Hynixu v té době, Citibank Seoul, odmítl plně spolupracovat při šetření. Citibank Seoul vysvětlila, že odmítla spolupraco-

vatkvůli zásahu Hynixu. Citibank, která byla finančním poradcem Hynixu v době opatření, měla k dispozici důležité údaje o finanční situaci Hynixu i o opatřeních, která byla předmětem šetření. Protože Hynix nedovolil Citibank spolupracovat, a tím zabránil, aby mohly být během šetření přezkoumány informace, které měla Citibank k dispozici, sám vážně bránil šetření. Vzhledem k neochotě stran ke spolupráci, pokud jde o informace o opatřeních z května 2001, a vzhledem k tomu, že nové informace získané po předběžných opatřeních jimi nebyly vyvráceny, je vhodné znovu posoudit předběžná zjištění ve světle nových informací a na základě dostupných údajů.

(86) Celková fakta ukazují, že již od listopadu 2000 přikazovala korejská vláda bankám a jiným institucím, aby přijaly opatření s cílem zmírnit problémy s likviditou Hynixu a podporovat elektronický průmysl. To bylo potvrzeno pro všechna nařízení zkoumaná výše v předchozích kapitolách tohoto nařízení. Je třeba také poznamenat, že se v průběhu roku finanční situace Hynixu dále zhoršovala, a to navzdory přijatým opatřením. V březnu 2001 se jeho rating snížil na B-. Proto není žádný důvod k tomu domnívat se, že by korejská vláda za těchto zhoršujících se okolností svou podporu Hynixu náhle zastavila. Naopak, existují důvody domnívat se, že Hynix nadále podporovala, zejména proto, že vzhledem k jeho zhoršující se finanční situaci neexistovaly na trhu žádné jiné zdroje financování.

(87) Jak již bylo vysvětleno výše v kontextu posouzení tří předchozích zkoumaných opatření, vyčerpal Hynix své možnosti získat bankovní půjčku již v lednu 2001 kvůli svým vysokým závazkům vůči hlavním věřitelským bankám a nízkému úvěrovému ratingu. V březnu 2001 se jeho rating dále snížil a jeho závazky zvýšily kvůli zvýšení úvěrových limitů některých bank, které nařídila korejská vláda. Nesplatil syndikátní půjčku poskytnutou v lednu 2001 a jeho závazky se neustále zvyšovaly, navzdory všem opatřením přijatým ke zlepšení jeho situace. Za těchto okolností neexistuje žádný náznak, že by Hynix mohl získat na trhu půjčku. Hynix takovouto možnost během šetření nenaznačil a ani neuvedl, že se pokoušel získat další půjčky na korejském nebo zahraničním trhu.

(88) Z existujících informací vyplývá, že banky neměly žádný důvod k tomu, aby v červnu 2001 koupily konvertibilní dluhopisy Hynixu ve výši 1 bilionu KRW. Z existujících důkazů vyplývá, že dluhopisy byly nakoupeny proto, aby Hynix získal hotovost ke krytí svých existujících závazků. Banky zjistily již začátkem května 2001, že Hynix není s to splatit své dluhy. V usnesení Creditor Financial Institutions Council ze dne 7. května 2001 se uvádí, že Hynix nemohl v prvním čtvrtletí 2001 splnit své závazky, pokud jde o syndikátní půjčky, a že je velmi pravděpodobně, že tomu bude stejně i ve druhém čtvrtletí. Podle článku 12 smlouvy o úvěru byl Hynix v prodlení s placením. Aby se však předešlo problémům s tím souvisejícím, například druhotné platební neschopnosti, nebyl v prvním a druhém čtvrtletí 2001 uplatněn článek 11 smlouvy o úvěru. Banky tak zprostily Hynix důsledků prodlení s placením podle smlouvy o úvěru. Přesto v červnu 2001 poskytly další financování nákupem konvertibilních dluhopisů.

(89) Několik věřitelských bank Hynixu zvýšilo s ohledem na dluh Hynixu své rezervy na úvěrové ztráty ([1]). Před zapojením se do nákupu konvertibilních dluhopisů v červnu 2001 zvýšily KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank a Kookmin Bank své rezervy na úvěrové ztráty u Hynixu o 25 %. V třetím čtvrtletí 2001 zařadily tyto banky 60 % a více svých úvěrů pro Hynix do kategorie nejisté. Připomeňme, že tři tyto banky odmítly během šetření spolupracovat (viz bod odůvodnění 18 výše).

(90) Banky nakoupily konvertibilní dluhopisy dne 20. června 2001. Je třeba poznamenat, že v období od poloviny června do 20. června 2001 cena akcií Hynixu značně klesla. Přesto banky koupily konvertibilní dluhopisy, ačkoli jim v té době muselo být zřejmé, že své peníze nezískají zpět ([2]). Během jednoho měsíce utrpěly banky v souvislosti s těmito dluhopisy obrovské ztráty. Cena akcií Hynixu prudce klesla a banky zaúčtovaly určitou část ceny za převzetí konvertibilních dluhopisů Hynixu v účetní uzávěrce na konci června 2001 jako ztráty.

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 24. dubna 2001; KorAm Bank, ING Barings, 26. září 2001; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 30. října 2001; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 24. října 2001.

([2]) Upozorňuje se, že konvertibilní dluhopisy nakoupené v květnu 2001 byly jen o několik měsíců později přeměněny na vlastní jmění nebo byly bankami odepsány v kontextu restrukturalizačních opatření z října 2001.

(91) Informace získané po zveřejnění předběžných opatření, které strany nevyvrátily, ukazují, že v březnu až květnu 2001 došlo ke kontaktům mezi věřitelskými bankami a státními úředníky. Podle těchto informací byla dne 10. března 2001 svolána schůzka uvedená v bodu odůvodnění 82 s cílem přesvědčit banky o tom, aby poskytly podporu společnostem skupiny Hyundai ([1]). Když se některé banky zdráhaly poskytnout Hynixu podporu, jelikož byly znepokojeny kvůli ztrátě důvěryhodnosti a porušení úvěrových limitů, přesvědčovali finanční úředníci korejské vlády banky dále, aby to učinily ([2]). Dne 24. dubna 2001 bylo oznámeno, že se asociace věřitelů Hyundai rozhodla nenakoupit konvertibilní dluhopisy ve výši 1 bilionu KRW, jak požadoval Hynix. Hynix neměl potřebnou hotovost, aby splatil své závazky s blížící se splatností a výnos z vydání konvertibilních dluhopisů ve výši 1 bilionu KRW se měl použít na vyrovnání existujícího dluhu. Prezidenti věřitelských bank, včetně KEB, KDB a Chohung Bank, se sešli dne 23. dubna 2001, na této schůzce byla většina účastníků proti převzetí konvertibilních dluhopisů ve výši 1 bilionu KRW ([3]). Téhož dne požádal formálně výkonný ředitel Citibank – finančního poradce Hynixu v té době a organizátora květnových opatření – korejskou vládu o finanční podporu pro Hynix a předseda FSC k tomu vyjádřil kladné stanovisko. Za této situace bylo oznámeno, že finanční podpora pro Hynix, včetně převzetí konvertibilních dluhopisů, je pravděpodobná ([4]). Připomeňme, že Citibank rovněž odmítla při šetření spolupracovat (viz bod odůvodnění 18).

(92) Bylo oznámeno, že KorAm Bank, jedna z bank, která při šetření nespolupracovala, odmítla převzít svůj podíl na konvertibilních dluhopisech ve výši 1 bilionu KRW na základě toho, že Hynix nepředložil memorandum, ve kterém by se zavázal, že vyvine maximální úsilí ke snížení svých dluhů. Připomeňme, že existovaly zprávy naznačující, že v reakci na to uvedla FSS, že bance neodpustí, nebude-li se na tomto podílet, a dodala, že přijme vůči bance tvrdá opatření, např. že neschválí nové finanční nástroje a podrobí banku přísnější kontrole. Po tomto varování změnila KorAm své rozhodnutí a na nákupu konvertibilních dluhopisů ([5]) se podílela.

(93) Vzhledem k neochotě stran ke spolupráci musejí být konečné závěry založeny na dostupných údajích a měly by se v této souvislosti zohlednit všechny další informace, i když pocházejí ze sekundárních zdrojů. Je třeba poznamenat, že jedním z opatření, která byla původně předmětem šetření, byla údajná záruka SGICO (Seoul Guarantee Insurance Corporation) ve výši 600 miliard KRW za konvertibilní dluhopisy Hynixu, které měly nakoupit investiční společnosti. Během šetření se potvrdilo, že k tomuto nákupu dluhopisů nikdy nedošlo a že tedy nebyla poskytnuta žádná záruka ([6]). Důvody, proč k transakci nedošlo, však vysvětleny nebyly. Existují zprávy, ze kterých vyplývá, že banky tehdy prohlásily, že koupí konvertibilní dluhopisy pouze tehdy, pokud tak učiní i investiční společnosti, protože nechtějí nést finanční zátěž samy. Investiční společnosti odmítly nákup dluhopisů Hynixu s tím, že je obecně známo, že to jsou dluhopisy podniku v platební neschopnosti a že by je nemohly prodat v době, kdy se snaží obnovit důvěru trhu. Podle těchto zpráv uvedly investiční společnosti, že by se nevyhnuly kritice, že investovaly peníze klientů do společnosti v platební neschopnosti, což by mohlo vést k soudním procesům proti nim. Kdyby finanční orgány nutily investiční společnosti akceptovat za těchto okolností nové dluhopisy podniku ve výši několika miliard KRW, hrozilo by nebezpečí, že bude v platební neschopnosti celý okruh investičních společností ([7]). Na základě výše uvedeného se zdá, že se banky účastnily všech diskusí o opatřeních z května 2001 již od března 2001 a že si byly dobře vědomy argumentů investičních společností a důvodů, proč tyto odmítly dluhopisy upsat. O několik týdnů dříve se i samotné banky rozhodly neakceptovat nákup konvertibilních dluhopisů a prohlásily, že Hynix není s to dostát svému stávajícímu dluhu.

(94) Po zveřejnění těchto informací dotčeným stranám tyto přiznaly, že zástupce FSS byl na jedné schůzce přítomen a že došlo ke kontaktům mezi FSC/FSS a bankami. Bylo vysvětleno, že zástupce FSS byl přítomen pouze jako pozorovatel a vystupoval jako svědek předchozích příslibů financování věřitelů, a ne aby ovlivnil věřitelské banky při jejich rozhodnutí poskytnout společnostem skupiny Hyundai další úvěry. Bylo rovněž vysvětleno, že se „následné telefonní hovory“ mezi zástupci FSS/FSC a věřitelskými bankami uskutečnily pouze v rámci běžného dohledu FSC/FSS. Vzhledem k tomu, že strany neposkytly důležité informace, dokud na ně nebylo poukázáno, a že bránily šetření

([1]) Naeoe Economic Daily, 10. března 2001.
([2]) Maeil Economic Daily, 11. března 2001.
([3]) Korea Times, 24. dubna 2001.
([4]) Maeil Economic, 24. dubna 2001.
([5]) Korea Times, 21. června 2001; Dow Jones International News, 20. června 2001.
([6]) Bod odůvodnění 39 prozatímního nařízení.
([7]) Donga daily, 4. května 2001; Korea Economic daily, 3. května 2001; Maeil Economic, 7. května 2001.

tím, že přikázaly jiným stranám, aby nespolupracovaly, je těžké považovat tato vysvětlení za přesvědčivá. Kromě toho z existujících informací vyplývá, že úředníkem přítomným na schůzce dne 10. března 2001 byl místopředseda FSC, tj. vysoký úředník. Za těchto okolností lze podle článku 28 základního nařízení, který umožňuje, aby závěry byly založeny na dostupných údajích v případech, kdy strany nespolupracují, vyvodit závěr, že banky nerozhodly o nákupu konvertibilních dluhopisů dobrovolně a nezávisle na základě komerčních aspektů, ale že jim korejská vláda nařídila, aby dluhopisy nakoupily. Tento závěr podporují informace ze sekundárních zdrojů uvedené výše.

(95) Ve svých připomínkách ke konečným zjištěním korejská vláda namítala, že by se měla zohlednit skutečnost, že soukromí investoři koupili v červnu 2001 GDR Hynixu ve výši 1,25 miliard USD a že tudíž rozhodnutí bank koupit konvertibilní dluhopisy Hynixu bylo v souladu s komerčními aspekty. Je nutno poznamenat, že rozhodnutí investorů muselo ovlivnit to, že očekávali, že závazky Hynixu s blížící se splatností budou i nadále financovány z programu KDB řízeného korejskou vládou. Kromě toho investoři neznali finanční situaci Hynixu tak dobře jako věřitelské banky. Proto lze vyvodit závěr, že rozhodnutí bank investovat se lišilo od rozhodnutí investorů GDR.

(96) Na základě dostupných faktů lze tedy učinit závěr, že rozhodnutí bank nakoupit konvertibilní dluhopisy Hynixu ve výši 1 bilionu KRW nebylo přijato na základě komerčních aspektů, ale na základě nařízení korejské vlády sledující cíle veřejné politiky. Proto představuje výše nakoupených konvertibilních dluhopisů finanční příspěvek vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodů iv) a i) základního nařízení. Tento nákup představoval pro Hynix výhodu ve výši 1 bilionu KRW, tj. kupní ceny dluhopisů, jelikož na trhu pro něj nebyly k dispozici srovnatelné prostředky. Situace Hynixu se od ledna 2001 dále zhoršovala a neměl žádnou možnost získat odpovídající půjčku na trhu. Z těchto důvodů se nákup konvertibilních dluhopisů ve výši 1 bilionu KRW považuje za subvenci ve smyslu článku 2 základního nařízení. Protože se jedná o subvenci ad hoc poskytnutou pouze jedné společnosti, jedná se o specifickou subvenci podle článku 3 základního nařízení, a proto ji lze kompenzovat.

(97) Podle článku 5 základního nařízení se vypočte výše kompenzovatelné subvence na základě výhody, kterou příjemce získal. Konvertibilní dluhopisy nakoupené věřitelskými bankami měly úrokovou sazbu a v době splatnosti je měl Hynix splatit. Proto jsou srovnatelné s půjčkou. Podle čl. 6 písm. b) základního nařízení je nutno nejdříve přezkoumat, zda na trhu byla k dispozici srovnatelná komerční půjčka, a pokud ano, výhodou by byl rozdíl mezi použitými úrokovými sazbami. Jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 87, neexistovaly v květnu 2001 pro Hynix srovnatelné půjčky. Z tohoto důvodu je nutno určit výhodu získanou nákupem dluhopisů jinak.

(98) Podle oddílu E písmena b) bodu v) pokynů se považuje výše prominuté půjčky nebo půjčky, která není zcela nebo částečně splacena, za grant. To znamená, že je-li již v době poskytnutí půjčky udělujícímu subjektu zřejmé, že své peníze nezíská zpět, měla by se půjčka považovat za grant. V tomto případě, jak bylo vysvětleno v bodech odůvodnění 88 až 90, bylo bankám v době nákupu dluhopisů jasné, že prostředky vynaložené na nákup konvertibilních dluhopisů Hynixu nezískají zpět. Proto představuje výhodu pro Hynix, a tedy částku kompenzovatelné subvence, kupní cena dluhopisů, tj. 1 bilion KRW. Při použití metody výpočtu uvedené v bodech odůvodnění 67 a 108 prozatímního nařízení představuje výše subvence 5,4 %.

7. ZÁCHRANNÝ BALÍČEK Z ŘÍJNA 2001, KTERÝ ZAHRNOVAL KAPITALIZACI POHLEDÁVKY, DRUHOU KONVERZI DLUHU A POSKYTNUTÍ NOVÉ PŮJČKY VE VÝŠI 658 MILIARD KRW

(99) Po vyhlášení prozatímního nařízení předložily Hynix, korejská vláda, KEB, Woori Bank, Chohung Bank („CHB“), Citibank Seoul a National Agricultural Cooperation Federation („NACF“) připomínky ohledně předběžných zjištění, pokud jde o záchranný balíček z října 2001.

(100) Připomínky stran jsou uvedeny a posouzeny níže. Jelikož však výpočet výše kompenzovatelné subvence je důležitou otázkou, pokud jde o opatření z října 2001, považuje se za důležité vysvětlit, jak a podle jakých zásad se provádí posouzení výše subvence, zejména s ohledem na to, že se opatření z října 2001 týkala společnosti ve finančních potížích.

a) **Úvod**

(101) V prozatímním nařízení jsou opatření z října 2001, jmenovitě kapitalizace pohledávky, nová půjčka ve výši 658 miliard KRW a prodloužení splatnosti a konverze dluhu, považována za granty. A to na základě oddílu E písmena b) bodu v) pokynů, který stanoví, že půjčku je třeba považovat za grant, je-li prominuta, nebo není-li splacena. V bodech odůvodnění 104 až 197 prozatímního nařízení byl učiněn předběžný závěr, že vzhledem k finanční situaci Hynixu nebylo pro něj na trhu dostupné odpovídající financování a že banky v době opatření z října 2001 věděly, že peníze investované do Hynixu nebo mu půjčené nezískají zpět.

(102) Nejdříve je třeba při posouzení výpočtu subvence v případech poskytnutí financování společnosti v potížích přezkoumat úvěrový rating společnosti v době opatření. Rating ukazuje finanční situaci společnosti a její schopnost získat investice nebo financování v dané době, jelikož rozhodnutí potenciálních investorů/věřitelů jsou založena především na ratingu společnosti, který jí udělila nezávislá mezinárodní ratingová agentura.

(103) V říjnu 2001 udělil Hynixu Standard and Poor's rating SD – „selective default". To je druhý nejhorší možný rating, nejhorší je „default", který se podle kritérií Standard and Poor's nezabývá budoucím vývojem, ale používá se pouze tehdy, když skutečně existuje platební neschopnost. SD je udělován tehdy, když u emitenta lze očekávat, že se dostane do prodlení se splacením pouze v určitých případech, tj. když určité druhy závazků plní, ale jiné ne. Podle toho byl rating Hynixu v době opatření pro každého investora/věřitele velmi alarmující a rozhodnutí poskytnout mu další financování nešlo odůvodnit komerčními aspekty.

(104) Za druhé je třeba přezkoumat historii společnosti, pokud jde o hrazení jejich existujících dluhů, a rating, který jí udělili dotyční věřitelé. Pokud společnost s nízkým ratingem nadále hradí své existující dluhy vůči některým věřitelům, je myslitelné, aby tito věřitelé toto zohlednili ve svém interním ratingu dotyčné společnosti a také aby zvážili tento fakt při rozhodnutí o poskytnutí dalšího financování. V tomto případě však Hynix v roce 2001 nehradil své existující dluhy a ani úroky ze syndikátní půjčky poskytnuté v lednu 2001. Jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 88, oznámily banky prodlení s placením již v květnu 2001, ale rozhodly se nepřijmout odpovídající kroky k řešení této situace. Několik bank zvýšilo své rezervy na úvěrové ztráty, pokud jde o Hynix, již v květnu 2001 a pak opět v říjnu 2001 před opatřeními, což naznačuje, že další financování již bylo považováno za ztrátu. Interní ratingy dotyčných bank toto hodnocení zohledňují. Šest bank dotčených opatřeními z října 2001 zařadilo Hynix z kategorie „nejisté" do kategorie „pochybné". V této situaci není rozhodnutí poskytnout dotyčné společnosti další financování odůvodněné.

(105) Za třetí je nutno přezkoumat celkovou finanční situaci dotyčné společnosti. Má-li společnost dočasné potíže s likviditou, ale má zdravé základy, je pro potenciální věřitele odůvodněné toto zohlednit při rozhodnutích o úvěru.

(106) Celková finanční situace Hynixu byla kritická po dlouhou dobu. Na konci roku 2000 dlužil Hynix více než 9,46 miliard USD. To bylo téměř dvakrát více než jeho čisté jmění a čtyřikrát více než hodnota tržní kapitalizace společnosti [1]. V říjnu 2001 představovaly dluhy Hynixu šestinásobek jeho vlastního kapitálu. Tato situace byla dotyčným bankám dobře známá. Jak je vysvětleno v bodu odůvodnění 44, uvedla KEIC v listopadu 2000, že se Hynix nachází ve stavu technické platební neschopnosti. Podobné výroky lze nalézt v interních zprávách dotyčných bank, které poukazují na negativní kapitál Hynixu a nadměrné zadlužení.

(107) Finanční ukazatele Hynixu podle tzv. modelu Altmanova Z-skóre, určeného speciálně k předpovídání pravděpodobného konkurzu korejských společností, byly v letech 1999 až 2001 mnohem horší než u jiných korejských společností, které se skutečně dostaly do konkurzu. Skóre Hynixu bylo o 700 % vyšší, než je prahová úroveň společnosti ve vážných finančních potížích [2]. Aktuální ukazatele Hynixu (current and quick rations) ukazovaly na společnost s naprosto nedostatečnou likviditou k plnění svých

[1] Obchodní plán Hynixu na rok 2001 předložený FSC, 21. března 2002.

[2] Saundersova zpráva, s. 30-35.

závazků ([1]). Rozpětí čistého zisku, návratnost aktiv a návratnost vlastního kapitálu byly u Hynixu záporné téměř každý rok od roku 1997, přičemž čistá zisková marže dosáhla v roce 2000 -24,3 % a v roce 2001 -93,83 %. V každém roce v období od roku 1997 do roku 1999 byly peněžní toky společnosti z činností nedostatečné ke krytí pouze jedné šestiny jejího celkového dluhu nebo celkových závazků.

(108) Rozvaha z roku 2001 také nebrala v úvahu možnost budoucího finančního úspěchu Hynixu s tím, že celková normalizace činnosti podniku by vyžadovala trvalou podporu věřitelských bank, dokud se dostatečně nezotaví prodejní cena polovodičových výrobků. Tyto skutečnosti naznačují, že jak historie, tak i budoucnost Hynixu je charakterizována jeho finanční závislostí na finanční pomoci věřitelů. Hynix během období šetření dospěl k bodu, kdy nebyl s to financovat své operace z výnosů vytvořených jeho vlastními činnostmi.

(109) Dalším bodem při posouzení základu pro výpočet subvence by mělo být to, zda by dotyčné společnosti byly poskytnuty jiné půjčky z komerčních zdrojů, a pokud ano, za jakých podmínek. Kdyby byly takové půjčky poskytnuty, mohly by podmínky těchto úvěrů sloužit jako test pro určení výhody, kterou Hynix dotyčnými opatřeními získal, a tedy výše subvence.

(110) V tomto případě nemohl Hynix v letech 2000 a 2001 získat komerční půjčku. Půjčky Hynixu představovaly výlučně půjčky, které poskytla korejská vláda, nebo je nařídila či za ně ručila. Největším věřitelem Hynixu v době opatření byla KDB, na kterou v prosinci 2001 připadalo 44 % celkových úvěrů Hynixu ([2]).

(111) Před rokem 1998 získal Hynix půjčky od francouzských a japonských bank, včetně Bank of Tokyo, Société Générale a Credit Lyonnaise. Od té doby se však žádná z těchto bank na restrukturalizaci Hynixu nepodílela. Nezaplacené půjčky zahraničních bank, včetně Citibank Seoul, představovaly v letech 2000 až 2001 pouze 5 % celkových úvěrů Hynixu ([3]). Je nutno připomenout, že posouzení role Citibank je vysvětleno v bodech odůvodnění 130 až 133.

([1]) Saundersova zpráva, s. 20-21.
([2]) Obchodní plán Hynixu na rok 2001 předložený FSC, 21. března 2002.
([3]) Obchodní plán Hynixu na rok 2001 předložený FSC, 21. března 2002.

(112) Malá účast zahraničních bank naznačuje, že další investice do Hynixu nebyly považovány za rozumné a ekonomicky odůvodněné. Nezaplacená částka 37,5 miliard KRW syndikátní půjčky zahraničních věřitelů, která byla poskytnuta v roce 1996 pod vedením Société Générale, byla v roce 2001 prohlášena jako prodlení a prodlení třetích osob.

b) **Finanční příspěvek vlády**

i) *Připomínky stran*

(113) Hynix i korejská vláda argumentovaly, že balíček z října 2001 nepředstavoval subvenci, jelikož financování neposkytla korejská vláda. Hynix tvrdil, že pokud jde o Citibank a KEB, neexistuje žádný důkaz o tom, že korejská vláda využila svého vlivu a donutila banky akceptovat opatření z října 2001. Pokud jde o Woori Bank, CHB a NACF, argumentoval Hynix, že kapitálovou účast korejské vlády nelze zaměňovat se státní kontrolou rozhodnutí o úvěrech. Dále tvrdil, že rozhodnutí o úvěru byla založena na komerčních aspektech každé dotyčné banky.

(114) KEB tvrdila, že korejská vláda nehrála v restrukturalizačních programech žádnou roli, pokud jde o obchodní rozhodnutí KEB. Tvrdila, že korejská vláda nemá na základě smluv, ani na základě korejského práva zvláštní právo, které by jí umožňovalo blokovat nebo ovlivňovat obchodní rozhodnutí KEB. Podle KEB totéž platí i pro FSS. Pokud jde o doporučení managementu FSS pro obchodní operace KEB, tato opatření prý spadají do oblasti jejích běžných činností podle bankovního zákona a bankovních předpisů a nelze je chápat jako zásah nebo zapojení ze strany FSS nebo jiného orgánu finančního dohledu.

(115) Woori Bank tvrdila, že navzdory své pozici největšího akcionáře nemohla korejská vláda rozhodovací proces Woori Bank nijak ovlivňovat.

(116) CHB tvrdila, že korejská vláda nemá žádný přímý nebo nepřímý vliv na činnost managementu. I když Korea Deposit Insurance Corporation („KDIC“) má v CHB značnou kapitálovou účast, zůstává CHB údajně komerční bankou a její rozhodnutí jsou přijímána na základě čistě komerčních aspektů. Tvrdila, že memorandum uvedené v prozatímním nařízení se týkalo pouze různých restrukturalizačních opatření, která uložila korejská vláda v reakci na finanční krizi v roce 1997.

(117) Hynix a CHB také argumentovaly, že jiné banky (Industrial Bank of Korea („IBK"), Seoul Bank, Kwangju Bank a Kyongam Bank), ve kterých má korejská vláda rovněž značnou kapitálovou účast, se na opatřeních z října 2001 nepodílely, což prokazuje, že korejská vláda nezasáhla do obchodních činností žádné ze zapojených bank.

(118) NACF tvrdila, že byla vytvořena za účelem zlepšení hospodářského, sociálního a kulturního postavení zemědělců a kvality jejich života. KDIC jako preferovaný investor se nemohla ze zákona podílet na rozhodování NACF. Prosazování cílů veřejné politiky nepatřilo do její kompetence.

(119) Citibank Seoul popřela, že by byla jakkoli spojena s korejskou vládou, a vysvětlila, že se na opatřeních, která jsou předmětem šetření, podílela výlučně při sledování svých obchodních zájmů.

ii) *Posouzení připomínek*

(120) Předběžně byl učiněn závěr, že na základě zásad stanovených v bodech odůvodnění 10 až 14 výše, je KDB veřejným subjektem. Pokud jde o další banky, nebylo zjištěno, že by byly veřejnými subjekty, ale bylo zjištěno, že dostaly od korejské vlády pokyn, aby provedly dotyčná opatření.

(121) Pokud jde o prokázání pokynu, je důležitým bodem, který je třeba při posuzování situace zohlednit, skutečnost, že korejská vláda byla v některých bankách jediným nebo většinovým akcionářem. Kapitálová účast korejské vlády nebo jiných akcionářů určuje rozsah, v jakém mohli ovlivnit rozhodovací proces upravený v právu obchodních společností a ve stanovách příslušné společnosti. V tomto ohledu je důležité odkázat na dekret č. 408 korejského ministerského předsedy přijatý v listopadu 2001, který se zabývá odpovědností managementu ve společnostech, ve kterých má vláda kapitálovou účast. I když článek 6 dekretu zdůrazňuje, že je důležité těmto společnostem umožnit, aby mohly přijímat nezávislá rozhodnutí, umožňuje také státu, aby vykonával svá práva jako akcionář.

(122) Z existujících informací rovněž vyplývá, že stát může jako většinový akcionář jmenovat ředitele finančních institucí. Korejská vláda pravidelně jmenuje nebo ovlivňuje výběr výkonných ředitelů a jiných členů vedení bank ([1]). Prostřednictvím hlasovacího práva může proto korejská vláda ovlivnit operace KEB, Woori a CHB, ve kterých je největším akcionářem. Například, z existujících informací vyplývá, že stát ovlivnil rozhodnutí vyměnit výkonného ředitele KEB kvůli špatným hospodářským výsledkům Hynixu a některých společností kreditních karet ([2]).

(123) Dále je nutno poznamenat, že se prozatímní nařízení nezakládalo pouze na kapitálové účasti korejské vlády, pokud jde o prokázání ovlivňování. V bodech odůvodnění 88 až 98 prozatímního nařízení je obšírně vysvětleno u každé banky, z jakých důvodů dospěla Komise k závěru, že korejská vláda ovlivnila rozhodnutí z října 2001. Kromě vysvětlení uvedeného v prozatímním nařízení, jsou tato zjištění nyní podpořena dalšími informacemi, z nichž některé byly získány po zveřejnění předběžných opatření.

(124) Jak bylo vysvětleno v bodech odůvodnění 32, 42 a 43, existují důkazy, že korejská vláda vydala finančním institucím přímé příkazy ohledně některých opatření, která jsou předmětem šetření. Z informací rovněž vyplývá, že FSS byla do opatření zapojena. Podle informací donutila korejská vláda tyto instituce, aby se podílely na některých opatřeních tím, že jim hrozila, že bude ztěžovat jejich obchodní operace ([3]). Komise se korejské vlády i dotyčných bank na takovéto zapojení několikrát dotázala, všechny strany však shodně popřely, že by zde existovalo nějaké zapojení státu, pokud jde o dotyčná opatření.

(125) Dne 3. srpna 2001, krátce před opatřeními z října 2001, uvedl korejský místopředseda vlády na setkání Svazu novinářů a rozhlasových redaktorů, že v případě, že skupina věřitelů nebude s to vyřešit problém Hynixu, zasáhne korejská vláda a přijme rychlé rozhodnutí. Pokud skupina věřitelů nebude moci rozhodnout o dodatečném financování Hynixu, rozhodnou o tom finanční orgány.

([1]) Revizní zpráva soukromých finančních expertů, zasedání 1, bod 2, zasedání 2, bod 6, zasedání 4, bod 9, zasedání 5, bod 11.

([2]) Revizní zpráva soukromých finančních expertů, zasedání 1, bod 2, zasedání 2, bod 6, zasedání 4, bod 9.

([3]) KorAm dostala pokyn podílet se na nákupu konvertibilních dluhopisů v červnu 2001, Korea Times, 21. června 2001; Korea First bank dostala příkaz podílet se na dluhopisovém programu KDB, Far Eastern Economic Review, 15. února 2001.

(126) Pokud jde o argument KEB, že korejská vláda nemá zákonné ani smluvní právo ovlivňovat obchodní rozhodnutí, je nutno poznamenat, že se zjištění v prozatímním nařízení o vlivu korejské vlády nezakládala na takovýchto smluvních nebo zákonných právech. Zjištění k tomuto bodu se snažila prokázat, jak mohla korejská vláda využít svou pravomoc k ovlivňování KEB jemnějším způsobem, například díky svému postavení většinového akcionáře. Mimoto předběžné závěry k tomuto bodu podporují nové důkazy, které byly získány po vyhlášení prozatímního nařízení, kdy ministři korejské vlády intervenovali a udělovali pokyny KEB v souvislosti s některými opatřeními, která jsou předmětem šetření – viz body odůvodnění 32, 42 a 43.

(127) Pokud jde o FSS a FSC, prokazují důkazy získané po zveřejnění předběžných opatření, že FSS byla zapojena do rozhodnutí o opatřeních k poskytnutí financování pro Hynix, např. dopis korejských ministrů pro KEB uvedený v bodu odůvodnění 126 výše. Pokud jde o roli FSS/FSC při výkonu jejich činností v oblasti dohledu v souvislosti s probíhající restrukturalizací KEB, vyplývá z existujících důkazů, že FSC schválila zvýšení úvěrových limitů KEB, což je skutečnost, která je v rozporu s plánem restrukturalizace, který požadoval snížení nadměrné výše úvěrů u Hynixu. Kromě toho nebyla v rozvaze KEB značná část kapitalizace pohledávky Hynixu zahrnuta do výpočtu ztrát z problémových úvěrů. Připomínky KEB k prozatímnímu nařízení tedy neposkytly žádný nový důkaz, který by změnil zjištění uvedená v bodech odůvodnění 90 a 91 prozatímního nařízení. Tyto závěry se tímto potvrzují.

(128) Pokud jde o NACF, byly v bodech odůvodnění 96 až 98 prozatímního nařízení vysvětleny důvody, na jejichž základě byl předběžně vyvozen závěr, že NACF dostala pokyn od korejské vlády, aby se podílela na opatřeních z října 2001. Ačkoli se plně uznává družstevní forma NACF, její cíle zlepšit hospodářské, sociální a kulturní postavení a kvalitu života zemědělců jsou rovněž cíli hospodářské politiky na podporu zemědělství. NACF společně řídí Ministerstvo financí a hospodářství a Ministerstvo zemědělství a lesnictví. Má zvláštní funkce jako banka pro zemědělskou politiku, například provádění korejské zemědělské politiky a poskytování státních prostředků pro zemědělský sektor. Podle nového zákona o zemědělských družstvech ze srpna 1999 může korejská vláda v případě potřeby poskytovat granty/podporu (článek 9), nabývat kapitálové účasti (články 147 až 151) a NACF může vydávat „agricultural finance bonds“, za které ručí korejská vláda (články 153 a 156). Úvěrový rating, který v době opatření udělila NACF Hynixu, jmenovitě 8 ([1]), neodůvodňoval další financování Hynixu. Připomínky NACF k prozatímnímu nařízení neposkytly žádné nové důkazy, které by mohly změnit zjištění uvedená v bodech odůvodnění 96 až 98 prozatímního nařízení. Tyto závěry se tímto potvrzují.

(129) Pokud jde o Woori Bank a CHB ([2]), jsou v bodech odůvodnění 88 a 89 prozatímního nařízení vysvětleny důvody, na jejichž základě byl učiněn předběžný závěr, že Woori Bank a CHB dostaly od korejské vlády pokyn, aby se podílely na opatřeních z října 2001 ([3]). Tyto závěry ohledně vlivu podporují i informace, které byly získány po uložení předběžných opatření a které jsou uvedeny v bodech odůvodnění 91 až 94, 124 a 125. Woori Bank a CHB neposkytly ve svých připomínkách žádné nové důkazy, které by změnily závěry Komise uvedené v bodech odůvodnění 88 a 89 prozatímního nařízení. Tyto závěry se tímto potvrzují.

(130) Pokud jde o Citibank, ta zcela odmítla při šetření spolupracovat, jak bylo vysvětleno v bodech 93 a 95 prozatímního nařízení. Za těchto okolností byla zjištění ohledně jejího zapojení do finančního balíčku pro Hynix zjištěna v souladu s článkem 28 základního nařízení, tj. na základě dostupných údajů.

(131) S ohledem na její roli jako věřitele je nutno v rámci šetření konstatovat, že neochota Citibank ke spolupráci zabránila, aby byly získány spolehlivé informace o přesných funkcích a praktikách Citibank s ohledem na finanční balíček pro Hynix. Proto nelze ověřit tvrzení Citibank, že nejednala na příkaz korejské vlády, prostřednictvím odpovědí v dotaz-

([1]) Na stupnici od 1 do 10.

([2]) Korejská vláda měla ve Woori Bank 100 % podíl a v CHB 80 % podíl.

([3]) V interním dokumentu Woori Bank doporučujícím účast na opatřeních z října 2001 se uvádí: „Kdyby se měl Hynix dostat do nucené správy nebo konkurzu, mělo by to nesmírné důsledky pro národní hospodářství. Na společnost připadají 4 % celkového vývozu a 150 000 pracovníků, včetně společnosti samotné a společností navazujících.“ Z toho vyplývá, že byly zohledněny také aspekty veřejného zájmu.

níkua následné kontrolní návštěvy. Totéž platí pro úvěrové praktiky Citibank. Je nutno rovněž poznamenat, že neochota Citibank ke spolupráci významně ztížila šetření, nejen pokud jde o určení přesných funkcí Citibank při její úloze věřitele, ale také s ohledem na její roli finančního poradce Hynixu. Vzhledem k neochotě Citibank spolupracovat zůstává skutečný status Citibank s ohledem na Hynix a povaha a intenzita jejich vztahů s korejskou vládou neznámá. Význam spolupráce a kontrolních návštěv prokazuje fakt, že pokud jde o některé další banky zapojené do tohoto případu, umožnila řádná spolupráce a ověření vyvodit konečné závěry, pokud jde o vztahy mezi nimi, Hynixem a korejskou vládou. Šetření však díky informacím ostatních stran ukázalo, že Citibank měla klíčové postavení v diskusích mezi korejskou vládou, Hynixem a jinými stranami zapojenými do případu. Hynix uvedl, že by Citibank neměla při šetření spolupracovat, protože „takovéto zveřejnění by mohlo vyzradit informace o nákladech, financích nebo účetnictví Hynixu". Připomeňme, že v době šetření měla korejská vláda v Hynixu prostřednictvím bank většinový podíl.

(132) Za těchto okolností musela být konečná zjištění založena na dostupných údajích, pokud jde o to, zda Citibank jako věřitel jednala na pokyn korejské vlády a zda se výhoda pro Hynix zcela rovnala finančnímu příspěvku, který Citibank poskytla Hynixu. V tomto ohledu je nesporné, že na rozdíl od ostatních účastníků zapojených do opatření došlo k prvnímu zásahu Citibank jako věřitelské banky Hynixu v lednu 2001, kdy byla finanční situace Hynixu už dostatečně špatná, aby nové banky odradila od finančního zapojení. Rating Hynixu, který mu udělila Citibank, byl v říjnu 2001 D – „pochybný". Citibank nicméně Hynixu financování poskytla. Citibank byla požádána, aby vysvětlila svou všeobecnou úvěrovou politiku a zda bylo běžné poskytovat úvěry pochybným společnostem. Jak již bylo uvedeno, Citibank neposkytla žádné podrobné údaje, které by vysvětlily její účast na opatřeních, která jsou předmětem šetření.

(133) Pokud jde o pokyn korejské vlády, z existujících informací vyplývá, že mezi korejskou vládou, Hynixem a Citibank existovaly důležité vazby. U korejské vlády a Citibank tyto přesahovaly zkoumané úvěry. Takovéto vazby lze vykládat dvojím způsobem. Za prvé je lze vykládat tak, že Citibank mohla mít obchodní důvody pro poskytnutí financování pro Hynix, nebo jak tvrdila jedna strana, lze je vykládat tak, že se Citibank dostala do citlivého postavení, pokud jde o pokyn korejské vlády. Vzhledem k neochotě spolupracovat nebylo možné zjistit, zda Citibank jednala z donucení, nebo zda to bylo v souladu s její běžnou obchodní praxí. V tomto ohledu připomeňme, že důvodem neochoty spolupracovat bylo zabránit v přístupu k údajům Hynixu o nákladech, financích a účetnictví. Při neexistenci jiného možného vysvětlení lze předpokládat, že údaje, které má Citibank k dispozici, obsahují informace odhalující, že k poskytnutí financování neexistovaly žádné obchodní důvody a že financování bylo poskytnuto na pokyn korejské vlády. Tento důvod je také jediným důvodem, který byl ve stížnosti naznačen. Kromě toho má Citibank, jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 94 prozatímního nařízení, neobvykle úzké a symbiotické vztahy s korejskou vládou už od roku 1967, kdy získala povolení působit v Koreji. Tento úzký vztah mezi korejskou vládou a Citibank dokazuje úloha, kterou hrála Citibank při podpoře korejské vlády, aby se dostala z korejské finanční krize v roce 1997. Citibank provedla a v roce 1998 úspěšně dokončila restrukturalizaci dluhu korejské banky v celkové výši 21,75 miliard USD. Kromě toho pomohla Citibank korejské vládě a institucím spojeným s vládou během korejské finanční krize k přístupu na kapitálové trhy tím, že úspěšně sponzorovala globální nabídku dluhopisů v hodnotě 4 miliardy USD. Všechna tato fakta potvrzují, že Citibank má velmi úzké vztahy s korejskou vládou. Na základě těchto skutečností a odmítnutí Citibank poskytnout přístup k informacím v jejím vlastnictví a vzhledem k neexistenci jiných ověřitelných důkazů, lze v souladu s čl. 28 odst. 6 základního nařízení vyvodit závěr, že korejská vláda byla do tohoto opatření zapojena a že vydala Citibank pokyn, aby poskytla dotyčné financování.

(134) Pokud jde o argument, že ne všechny banky, ve kterých má korejská vláda významnou kapitálovou účast, se podílely na opatření z října 2001 a že to je důkazem toho, že korejská vláda nevydala žádný pokyn, je nutno poznamenat, že Kwangju Bank a Kyongam Bank měly být v době opatření sloučeny do Woori Financial Holding. Jelikož Woori již byla jednou z hlavních věřitelských bank při restrukturalizačních opatřeních z října 2001, je pochopitelné, že nebylo nutné, aby se na opatřeních podílely také Kwangju Bank a Kyongam Bank. Totéž platí pro Seoul Bank, kterou korejská vláda na doporučení MMF plánovala prodat Hana Bank. S ohledem na nadcházející prodej by nebylo zvýšení spekulativních úvěrů v účetních knihách Seoul Bank příliš výhodné.

(135) Pokud jde o IBK, jde o specializovanou banku, která má podporovat rozvoj malých a středních podniků. Za její obchodní operace ručí korejská vláda. Zvýšením dalších úvěrů pro Hynix by IBK značně překročila svůj mandát, což by bylo mimořádně těžké odůvodnit. Tím, že se IBK podílela na poskytnutí D/A facility a nákupu konvertibilních dluhopisů Hynixu, porušila svůj mandát, a další převzetí rizika s ohledem na společnost v potížích by nebylo v souladu s jejími politickými cíli.

c) **Výhoda poskytnutá opatřením**

(136) KEB, Woori Bank, CHB, NACF a Citibank Seoul argumentovaly, že se podílely na balíčku z října 2001, jelikož chtěly maximalizovat míru návratnosti u půjček, které Hynixu již poskytly. Měly za to, že hodnota Hynixu jako podniku byla vyšší než aktuální likvidační hodnota. Tvrdily, že jejich účast na balíčku z října 2001 byla založena na posouzení platební schopnosti Hynixu a analýze externích konzultantů. Hynix však odmítl poskytnout kopii analýzy určující likvidační hodnotu proto, že je důvěrná. Proto nebylo možno posoudit její obsah a konečná zjištění byla stanovena v souladu s článkem 28 základního nařízení.

(137) Dále je třeba poznamenat, že rozhodnutí těchto bank podílet se na opatření není v souladu s jejich vlastním vyhodnocením finanční situace Hynixu, zejména s úvěrovým ratingem, který od nich Hynix obdržel. V době opatření řadily banky Hynix do kategorie „nejistý“ a „pochybný“. Nebylo podáno dostatečné vysvětlení, proč se banky i navzdory kritické situaci Hynixu rozhodly pokračovat v jeho finanční podpoře.

(138) Akcionáři vyžadují od nezávislých bank, které fungují podle tržních principů, aby vyhodnotily pravděpodobnost splacení půjček, které poskytly, a na základě tohoto vyhodnocení musejí rozhodnout, zda lze půjčku poskytnout. Od těchto bank se vyžaduje, aby dodržovaly objektivní úvěrová kritéria, a musejí se akcionářům zodpovídat, když dojde ke ztrátám, jak tomu bylo v případě půjček pro Hynix. Pokud jde o banky podílející se na opatřeních z října 2001, je jediným vysvětlením to, že ti, kdo rozhodovali, byli kvůli vysoké kapitálové účasti korejské vlády a faktické kontrole rozhodnutí o poskytnutí půjčky před těmito důsledky chráněni. Dále je třeba poznamenat, že argument hájící poskytnutí další půjčky těžce zadlužené společnosti je zvlášť těžké odůvodnit vzhledem k tomu, že banky současně provedly kapitalizaci pohledávky, poskytly nové financování a zvýšily rezervy na ztrátové úvěry, pokud jde o Hynix. To bylo založeno na jejich zkušenostech z roku 2001, kdy Hynix nehradil své dluhy, jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 88. To jasně naznačuje, že banky, i když si byly vědomy toho, že své prostředky nezískají zpět, je přesto poskytly. To není v souladu s úvěrovými praktikami založenými na komerčních aspektech.

(139) Hynix a korejská vláda argumentovaly, že úvěrový rating Hynixu „selective default“ byl pouze důsledkem restrukturalizačního programu a banky ho neměly zohledňovat.

(140) Tento argument není založen na faktech. Tvrzení, že úvěrový rating není pro potenciální investory určujícím faktorem, je neudržitelné. Kromě toho je rating samotný důležitější než důvody pro udělení určitého ratingu. Potenciální investor, který plánuje investice do společnosti, zkoumá její rating. Podle logiky argumentace Hynixu by se měl jeho rating zvýšit poté, co byla v říjnu 2001 provedena restrukturalizační opatření. K tomu však nedošlo. Hynix má dodnes rating „selective default“. Ratingové agentury samozřejmě zvažovaly celkovou situaci Hynixu a investoři fungující podle tržních zásad by zohlednili úvěrový rating Hynixu v době opatření z října 2001.

d) **Výpočet subvence**

i) *Připomínky stran a jejich posouzení*

(141) Pokud jde o výpočet výše subvence, vznesl Hynix ve svých připomínkách pět bodů. Za prvé Hynix tvrdil, že kapitalizace pohledávky by se neměla zahrnout do výpočtu výše subvence. Kromě toho zahrnovala kapitalizace pohledávky ve výši 2,994 bilionů KRW půjčky všech 15 bank, nejen půjčky šesti bank, u nichž bylo zjištěno poskytnutí subvence. Proto by se z celkové výše kapitalizace pohledávky měl odpočítat podíl bank, které subvenci neposkytly. Toto uplatnila rovněž korejská vláda a Shinhan Bank.

(142) Po ověření tohoto bodu byl učiněn závěr, že by se skutečně měl odpočíst podíl bank, které se nezúčastnily opatření opce 1. Z existujících informací vyplývá, že částka, která by se měla odpočítat, činí 511 miliard KRW. V souladu s tím byla upravena částka kapitalizace pohledávky považovaná za dotaci na 2,483 bilionů KRW.

(143) Za druhé Hynix poukázal na to, že hodnota prodloužení splatnosti a snížení úrokových sazeb, 1,586 bilionů KRW, není správná, protože zahrnuje údajné prominutí dluhů a snížení úrokových sazeb u bank, u kterých nebylo zjištěno žádné poskytnutí subvence. Proto by se od celkové částky měl odpočítat podíl těchto bank. Totéž uplatnila i Shinhan Bank.

(144) K tomu je třeba poznamenat, že při výpočtu výše subvence došlo v tomto bodě k chybě. Podle existujících informací představuje výše úvěrů, na něž se vztahuje prodloužení splatnosti, 1,825 bilionů KRW.

(145) Za třetí Hynix tvrdil, že způsob rozložení subvence není správný. Jelikož se balíček z října 2001 vztahuje jen na poslední tři měsíce roku 2001, mělo by se toto zohlednit při rozložení výhody.

(146) Subvence poskytnutá Hynixu v kontextu balíčku z října 2001 byla jednorázovou subvencí. Výše kompenzovatelné subvence byla vypočtena podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení rozložením výše dotace na období, které zohledňuje běžnou dobu odpisování aktiv v dotyčném odvětví. Podle oddílu F písmena a) bodu ii) pokynů se rozložení provádí pomocí metody lineárních odpisů, kdy na každý rok doby odepisování (přičemž jeden rok z toho představuje období šetření) připadá stejná část subvence.

(147) Metoda, kterou navrhuje Hynix, není přijatelná, protože by uměle snížila výhodu, kterou Hynix subvencí získal. Kdyby byla výše subvence rozdělena na období počínaje říjnem 2001, platilo by clo déle, než když se výše subvence vypočte podle obvyklé metody výpočtu stanovené v pokynech, tj. počínaje obdobím šetření. Metoda, kterou uvedl Hynix, by rovněž vedla k situaci, kdy by každá jednorázová subvence poskytnutá během období šetření měla vlastní dobu platnosti vyrovnávacího cla. To by nebylo proveditelné. Mimoto, kdyby čitatel – subvence – zahrnoval jen tři měsíce, musel by se snížit jmenovatel – obrat příjemce, aby odpovídal tomuto období. V tomto případě by to mohlo znamenat nárůst subvence *ad valorem*, vzhledem k nízké úrovni prodeje v posledním čtvrtletí 2001. Proto neexistuje žádný důvod ke změně metody rozpočítání použité v prozatímním nařízení. Proto se tímto potvrzují závěry uvedené v bodu odůvodnění 108 prozatímního nařízení ohledně rozložení subvence na příslušné časové období podle pokynů.

(148) Čtvrtý argument Hynixu byl, že byla špatně vypočtena úroková sazba, o kterou se zvýšila částka subvence. Úroková sazba se měla připočítat jen za poslední tři měsíce roku 2001, tj. říjen až prosinec, jelikož v tomto období získal Hynix výhodu.

(149) Odůvodnění zamítající tvrzení Hynixu ohledně rozložení subvence na příslušné roky, uvedené v bodu odůvodnění 147, platí i zde. Metoda lineárního rozložení znamená, že se výhoda všech jednorázových subvencí získaných během období šetření rozdělí rovnoměrně na příslušný počet let období rozložení. K této částce se podle oddílu F písmena a) bodu ii) pokynů připočte roční tržní úroková sazba, aby byl ve všech případech pro úrokovou sazbu stejný jmenovatel. Jelikož subvence je rozdělena rovnoměrně na jednotlivé roky, sleduje úroková sazba stejnou metodu a pro všechny části subvence vyplývající z rozložení subvence se vypočte stejná úroková sazba. Pokud jde o dobu poskytnutí grantu během období šetření, je to kompenzováno faktem, že subvence je rozpočítána podle výše obratu celého roku. Proto neexistuje žádný důvod měnit metodu výpočtu pro úrokovou sazbu, která je použita v prozatímním nařízení. Proto se tímto potvrzují závěry uvedené v bodu odůvodnění 108 prozatímního nařízení ohledně výpočtu úrokové sazby podle pokynů.

(150) Pokud jde o výši kompenzovatelných subvencí, tvrdil Hynix, že výše subvence by se měla rozpočítat na konsolidovaný obrat Hynixu, místo na obrat Hynixu Semiconductor Inc., jelikož ze subvencí těžil Hynix i všechny jeho dceřiné společnosti.

(151) Při antisubvenčním šetření rozpočítává Evropské společenství subvence na obrat společnosti, která je předmětem šetření. Společnost je definována jako samostatná účetní jednotka. To je důležité, protože šetření se zaměřuje na subvence, které jsou poskytnuty ve vyvážející zemi a ze kterých má prospěch určitý výrobek nebo výrobky. Příslušné orgány zkoumají a ověřují pouze informace vztahující se na tento výrobek ve vyvážející zemi. Evropské společenství nepovažuje konsolidovaný obrat za vhodný základ, jelikož se nevztahuje na dotyčný výrobek a často zahrnuje dceřiné společnosti se sídlem mimo vyvážející zemi, které nejsou předmětem šetření. V tomto případě se nacházejí všechny dceřiné společnosti Hynixu zahrnuté do konsolidovaného obratu mimo území Korejské republiky.

(152) Z těchto důvodů se výše subvence rozpočítá na obrat Hynixu a potvrzuje se závěr k tomuto bodu uvedený v bodech odůvodnění 67 a 108 prozatímního nařízení.

ii *Konečná zjištění k výpočtu subvence, pokud jde o opatření z října 2001*

Nová půjčka

(153) V bodu odůvodnění 105 prozatímního nařízení se půjčka ve výši 658 miliard KRW předběžně považovala za grant podle oddílu E písmena b bodu v) pokynů, jelikož poskytovatelé půjčky v době, kdy ji poskytli, neočekávali, že získají své peníze zpět. Úvěrový rating Hynixu byl v říjnu 2001 „selective default", Hynix v roce 2001 neplatil své dluhy a jeho závazky překračovaly šestkrát jeho vlastní kapitál. V souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení neměl na trhu k dispozici žádné alternativní zdroje financování a během řízení Hynix nikdy takovouto možnost nenaznačil. Za těchto okolností muselo být dotyčným bankám zřejmé, že své peníze nezískají zpět. Proto představuje výhodu Hynixu a výši kompenzovatelné subvence výše půjčky, tj. 658 miliard KRW. Proto se potvrzuje závěr uvedený v bodu odůvodnění 105 prozatímního nařízení, pokud jde o výši kompenzovatelné subvence.

Prodloužení splatnosti a snížení úrokových sazeb u zbývajících půjček

(154) Pokud jde o posouzení výhody a výše subvence poskytnuté konverzí dluhu a prodloužením splatnosti, je nutno nejprve poznamenat, že podle existujících informací se v Koreji považují konverze dluhu za nové půjčky. Proto by se situace měla posoudit stejně jako v případě nové půjčky. V těchto případech jsou rozhodujícími kritérii finanční situace společnosti a její platební historie. Jestliže bylo bankám v době prodloužení splatnosti jasné, že jejich půjčka nebude splacena bez ohledu na prodloužení splatnosti, měla by se půjčka s prodlouženou splatností považovat za grant, stejně jako nová půjčka za stejných okolností.

(155) V tomto případě se splatnost půjček prodloužila o tři roky. Jak bylo vysvětleno v bodu odůvodnění 107, byla situace Hynixu v říjnu 2001 tak alarmující, že žádná z bank poskytujících půjčku neměla důvod věřit, že své prostředky získá někdy zpět. Kvůli této velmi kritické situaci Hynixu se zdá, že je přiměřené považovat při výpočtu výše subvence prodloužení splatnosti za grant.

(156) Jinou možností výpočtu výše subvence by bylo srovnat úrokovou sazbu, kterou společnost skutečně platí v prodloužené době úvěru, s úrokovou sazbou, kterou by musela platit v případě udělení prodloužení splatnosti. Úroková sazba se běžně zvyšuje, je-li splatnost prodloužena. To odráží vyšší riziko věřitele a skutečnost, že je třeba prodloužení splatnosti kompenzovat. Důvodem, proč tato metoda není v tomto případě vhodná, je fakt, že pro společnosti ve vážných potížích neexistuje spolehlivý tržní test pro úrokové sazby: věřitel může účtovat libovolnou úrokovou sazbu v případě, že se místo vymáhání pohledávky rozhodne dlužníkovi prodloužit splatnost. V tomto případě lze použít dokonce neomezené úrokové sazby.

(157) V tomto případě se úroková sazba snížila na 6 % u všech půjček, u nichž byla prodloužena splatnost. To je mimořádně nízká sazba, zejména vezmeme-li v úvahu, že u syndikátní půjčky, která byla poskytnuta Hynixu v lednu 2001, kdy jeho rating byl BBB-, činila úroková sazba téměř 13 %. Vzhledem k tomu, že v říjnu 2001 měl Hynix rating SD a v tom případě komerční banky zvyšují úrokovou sazbu v případě prodloužení splatnosti, lze vyvodit závěr, že běžný komerční věřitel by mohl použít neomezenou úrokovou sazbu, kdyby se vůbec rozhodl za těchto okolností splatnost prodloužit. Hynix by nebyl s to nést náklady takovéto úrokové sazby. Jelikož ze všech existujících důkazů vyplývá, že Hynix neměl alternativní zdroje financování na trhu než opatření z října 2001, považuje se výše půjček, u nichž byla prodloužena splatnost, tj. 1,825 bilionu KRW, za grant podle čl. 6 písm. b) základního nařízení a podle oddílu E písmena b) bodu v) pokynů. Proto představuje výhodu Hynixu a výši kompenzovatelné subvence výše půjček, u kterých byla prodloužena splatnost, tj. 1,825 bilionu KRW.

(158) Je třeba poznamenat, že přesnost tohoto závěru potvrzují události, ke kterým došlo bezprostředně po období šetření. V červnu 2002 zvýšila CHB své rezervy na ztráty na 80 % úvěrového rizika u Hynixu a plánovala zvýšit je do konce roku 2002 na plnou výši [1]. Ostatní věřitelské banky Hynixu rovněž zvýšily své rezervy na úvěrové ztráty z 80 % na 100 % nesplacených půjček Hynixu, což jasně naznačuje, že půjčky Hynixu byly nedobytné [2]. Další pomoc Hynixu v prosinci 2002, pouze o něco více než rok po opatřeních z října 2001, tyto prognózy potvrdila. V prosinci 2002 byla provedena další kapitalizace pohledávky ve výši 1,9 bilionu KRW. Je nutno poznamenat, že výše dluhů, u nichž byla v říjnu 2001 prodloužena splatnost, se této částce téměř rovnala, když činila 1,825 bilionu KRW.

Kapitalizace pohledávky

(159) V bodu odůvodnění 105 prozatímního nařízení byl učiněn závěr, že se kapitalizace pohledávky považuje za grant podle oddílu E písmena b) bodu v) pokynů, jelikož v době opatření by žádný tržní investor do akcií Hynixu neinvestoval. Mimoto banky řízené korejskou vládou rovněž prominuly Hynixu nesplacené dluhy ve stejné výši.

(160) Podle článku 5 základního nařízení se vypočte výše kompenzovatelné subvence na základě výhody pro příjemce, která byla zjištěna během období šetření subvencování. Je třeba poznamenat, že kapitalizace pohledávky byla neprodleně zaúčtována v rozvaze Hynixu za rok 2001, čímž se zahladila značná část jeho dluhu. Proto lze vyvodit závěr, že se výhoda Hynixu rovnala plné výši, o kterou se snížil jeho dluh. Jeho finanční situace se tímto ihned zlepšila, což je skutečnost, která má řadu příznivých důsledků, např. zrušení nákladů na splácení dluhu a investování ušetřených prostředků. Totéž platí i tehdy, pokud by se zásah bank považoval za typ kapitálového vkladu. Výhodu Hynixu představuje celá částka tohoto kapitálu.

(161) Kromě otázky výhody, kterou toto opatření přineslo Hynixu, by se měla analyzovat také situace z hlediska bank, které při této transakci transformovaly své půjčky na vlastní kapitál. Podle oddílu E písmena f) bodů i) a ii) pokynů představuje poskytnutí vlastního kapitálu státem výhodu jen tehdy, když se lze domnívat, že příslušná investice je v rozporu s běžnou investiční praxí soukromých investorů v dotyčné vyvážející zemi. Kritériem pro posouzení výhody je to, zda by soukromý investor vložil prostředky do společnosti v téže situaci, v jaké je společnost, které stát poskytl vlastní kapitál.

(162) Rating Hynixu byl selective default a jeho finanční situace byla kritická. Ceny DRAMs od června 2001 klesaly a v říjnu 2001 byly na své nejnižší hodnotě. Cena akcií Hynixu klesla v období mezi červnem a zářím rovněž o 72 %. Tento vývoj před opatřeními z října 2001 jasně naznačuje, že investice do akcií Hynixu byly mimořádně riskantní a pravděpodobně vedly ke značným ztrátám. Za těchto okolností lze vyvodit závěr, že žádný běžný tržní investor by v říjnu 2001 do akcií Hynixu neinvestoval.

(163) Podle oddílu E písmena f) bodu vii) pokynů lze považovat poskytnutý vlastní kapitál za grant, lze-li učinit závěr, že stát neočekával žádný výnos z investic, a tudíž dotyčné společnosti poskytl skrytý grant. V tomto případě prominuly Hynixu banky řízené korejskou vládou značnou částku svých nesplacených půjček, což je opatření, které se podle oddílu E písmena b) bodu v) pokynů považuje za grant. Toto opatření přineslo Hynixu výhodu, která se rovná výši prominutých půjček. Skutečnost, že banky při transakci získaly vlastní kapitál, na tomto zjištění nic nemění, jelikož vzhledem k tržní situaci i situaci Hynixu v době opatření by žádný investor akcie Hynixu nekoupil a banky nemohly za těchto okolností očekávat žádný výnos z investic.

(164) Z výše uvedených důvodů se považuje výše kapitalizace pohledávky poskytnuté bankami řízenými korejskou vládou za grant podle čl. 6 písm. a) a b) základního nařízení a podle oddílu E písmena f) bodů v) a vii) pokynů. Výhoda, kterou toto opatření přineslo Hynixu, a výše kompenzovatelné subvence se rovná výši kapitalizace pohledávky poskytnuté bankami řízenými korejskou vládou, tj. 2,483 bilionů KRW.

[1] UBS Warburg však uvedl dne 18. srpna 2002, že vzhledem k vysokému vlastnickému podílu korejské vlády v bance může být případně další zapojení nevyhnutelné.

[2] Korea Times, 25. listopadu 2002.

(165) Přesnost tohoto závěru potvrzují události, ke kterým došlo po uplynutí doby šetření, v roce 2002. V prosinci 2002 poskytly věřitelské banky Hynixu třetí pomoc za dva roky. Opatření zahrnovala konverzi dluhu ve výši 3,2 bilionů KRW a kapitalizaci pohledávky ve výši 1,9 bilionu KRW. Celkové závazky Hynixu se tak zvýšily na více než 7,9 bilionů USD, a to navzdory dvěma předchozím opatřením. V plánu na snížení kapitálu se do jedné akcie sloučilo 21 akcií. To bylo provedeno s cílem snížit ubývání kapitálu ve výši přibližně 22 bilionů KRW vyplývající z akumulovaného deficitu a srážky u základního akciového kapitálu ([1]). Banky poukázaly na to, že u půjček Hynixu již zvýšily své rezervy na úvěrové ztráty na 80 % až 100 % ([2]). Tato situace, a zejména snížení kapitálu v poměru 21:1, jasně naznačuje, že vlastní kapitál Hynixu lze považovat za bezcenný a investici za ztrátu.

(166) Výpočet výše subvence byl přezkoumán na základě připomínek stran a nových informací, které daly podnět ke změně předběžných zjištění, pokud jde o některá opatření, která byla předmětem šetření. Aby se předešlo dvojímu započtení, odečetly se subvence, které byly zahrnuty v opatřeních z října 2001. Čistá výše subvence opatření z října 2001 proto představuje 19,4 % *ad valorem*. S ohledem na závěry v bodech odůvodnění 47, 80 a 98 je celková výše subvence tato:

Druh subvence	Prodloužení D/A	Dluhopisový program KDB	Nákup konvertibilních dluhopisů	Opatření z října 2001	CELKEM
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

E. **DEFINICE ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ**

(167) Po uložení předběžných opatření nebyly předloženy žádné připomínky k definici odvětví Společenství uvedené v bodech odůvodnění 110 a 111 prozatímního nařízení. Proto se potvrzuje, že během doby šetření tvoří odvětví Společenství ve smyslu čl. 9 odst. 1 základního nařízení dva spolupracující výrobci ve Společenství představující 100 % celkové produkce dotyčného výrobku ve Společenství.

([1]) Veřejné oznámení k jiným důležitým otázkám managementu, rozhodnutí Hynix-CFIC na zasedání dne 30. prosince 2002.

([2]) Korea Times, 26. listopadu 2002.

F . **POŠKOZENÍ**

1. PŘEDBĚŽNÉ POZNÁMKY

(168) Jak bylo uvedeno v bodu odůvodnění 115 prozatímního nařízení, byly v případě potřeby k prokázání trendů z důvodu důvěrnosti informací použity indicie. Po vyhlášení prozatímního nařízení tvrdil Hynix, že ačkoli je použití indicií k popisu dat vzhledem k důvěrnosti údajů oprávněné, neumožnilo Hynixu pouhé zveřejnění indicií v prozatímním nařízení v analýze situace odvětví Společenství posoudit s dostatečnou jistotou situaci odvětví ve Společenství. Dále Hynix tvrdil, že zde nebyly žádné důvody s ohledem na důvěrnost údajů nezveřejnit skutečné údaje o odvětví Společenství, jelikož odvětví Společenství zahrnuje dvě společnosti. Je nutno poznamenat, že tvrzení Hynixu bylo obecné povahy a Hynix nespecifikoval, které údaje by chtěl přezkoumat, aby mohl posoudit situaci odvětví Společenství.

(169) Čl. 29 odst. 5 základního nařízení však zakazuje zveřejnit informace, u nichž bylo požadováno důvěrné zacházení a byl prokázán dobrý důvod pro takovéto zacházení. Dále, jelikož trh Společenství s DRAMs je vysoce koncentrovaný, kdy trh kontroluje pouze několik výrobců, bylo by pro Hynix snadné rozložit souhrnná čísla, která mu byla sdělena, aby získal přesnou představu o důvěrných obchodních informacích obou výrobců ve Společenství, kteří tvoří odvětví Společenství. Takovéto informace by měly pro Hynix velkou hodnotu, a pokud by byly známy třetím stranám, mohlo by to poškodit odvětví Společenství. Konečně, použití indicií k prokázání vývoje ukazatelů škody v čase je vhodné, jelikož se jedná o trh, kde působí pouze dva výrobci. Tyto indicie umožňují Hynixu analyzovat přesně poskytnuté informace na základě vlastní znalosti trhu Společenství a na základě informací, které byly pro dotčené strany k nahlédnutí, a posoudit s dostatečným stupněm jistoty situaci odvětví Společenství. Proto se má za to, že tvrzení Hynixu není v tomto ohledu odůvodněné, a proto se zamítá.

(170) K předběžným poznámkám uvedeným v bodech odůvodnění 112 až 115 prozatímního nařízení nebyly vzneseny žádné další připomínky. Tímto se předběžné poznámky potvrzují.

2. SPOTŘEBA SPOLEČENSTVÍ

(171) Celkový údaj o spotřebě Společenství u dotyčného výrobku odpovídá celkovému dovozu plus celkovému prodeji ve Společenství vytvořenému výrobci ve Společenství.

(172) Jelikož neexistují žádné nové informace, potvrzují se předběžná zjištění o spotřebě Společenství stanovená v bodu odůvodnění 117 prozatímního nařízení. Během posuzovaného období se spotřeba Společenství u DRAMs zvýšila o 316 %:

Spotřeba v '000 Mbitů	1998	1999	2000	2001 (období šetření)
DRAMs	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Index	100	175	276	416

3. DOVOZY DOTYČNÉHO VÝROBKU DO SPOLEČENSTVÍ

a) **Objem dovozů z Koreje**

(173) Po vyhlášení prozatímního nařízení Hynix tvrdil, že objem jeho dovozu dotyčného výrobku vyjádřený v '000 Mbitů rostl mnohem pomaleji, než je uvedeno v bodu odůvodnění 118 prozatímního nařízení. Hynix argumentoval, že by dovozy a tržní podíl (viz níže) měly být založeny na celkovém prodeji dotyčného výrobku nezávislým odběratelům ve Společenství jeho dceřinými společnostmi ve Společenství (další prodej) během posuzovaného období, a ne na objemu jeho vývozu DRAMs vyrobených v Koreji. Je třeba poznamenat, že tento další prodej uvedený Hynixem je značně vyšší (až 60 %) než skutečné dovozy, které vykázal Hynix za první dva roky posuzovaného období. Pro tento velký nesoulad nebylo uvedeno žádné vysvětlení. Má se za to, že vývozy by měly zahrnovat veškerý prodej DRAMs vyrobených Hynixem v Koreji a prodaných jeho dceřiným společnostem ve Společenství, plus některé menší prodeje nezávislým odběratelům ve Společenství prostřednictvím třetí země.

(174) Hynix za podpory korejské vlády také tvrdil, že při zjišťování trendů jeho dovozů do Společenství v posuzovaném období by se měly do údajů o dovozu zahrnout rovněž dovozy dotyčného výrobku do Společenství z LG Semicon Co., Ltd, ke kterým došlo před fúzí této společnosti s Hyundai Electronics Inustries Co., Ltd (Hynix od 29. března 2001). Hynix a korejská vláda poskytly ad hoc některé údaje, tj. dva údaje o dovozech v Mbitech z LG Semicon Co., Ltd v roce 1998 a 1999. Jinak by se měly zohlednit, jak požadoval Hynix, za účelem zkoumání poškození pouze dovozy Hynixu po jeho fúzi s LG Semicon Co., Ltd v roce 1999.

(175) LG Semicon Co., Ltd byl však samostatnou právnickou osobou před tím, než ho dne 7. července 1999 získala Hyundai Electronics Industries Co., Ltd od LG Electronics Inc. a příbuzných společností. Po akvizici byl LG Semicon Co., Ltd přejmenován na Hyundai Micro Electronicc Co., Ltd a dne 13. října 1999 se tato společnost sloučila s Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. Akvizice LG Semicon Co., Ltd byla proto pro Hyundai Electronics Industries, Co., Ltd novou investicí bez zpětného účinku na jeho postavení na trhu. Jinými slovy, Hyundai Electronics Industries Co., Ltd, předchůdce Hynixu, což byla jediná společnost, u níž bylo zjištěno, že měla prospěch ze subvencí, zvýšila svou výrobní kapacitu. Dále, žádná strana, včetně Hynixu, neuvedla jakékoli dovozy z LG Semicon Co., Ltd v letech 1998 a 1999 v odpovědi v dotazníku nebo jiných poskytnutých informacích, takže tyto údaje nebyly Komisí ověřeny. Údaje LG Semicon Co., Ltd nemohou být součástí subvencovaných dovozů Hynixu. Z výše uvedených důvodů se tvrzení Hynixu a korejské vlády zamítá.

(176) Objem dovozů z Koreji popsaný v bodu odůvodnění 118 prozatímního nařízení byl zjištěn na základě agregace řádně ověřených údajů o dovozu, které poskytly Samsung a Hynix ve svých odpovědích v dotazníku. Objem dovozů z Koreji se tudíž během posuzovaného období zvýšil o 331 %. Potvrzuje se, že dovozy Hynixu rostly během posuzovaného období rychleji, tj. o 361 %.

(177) I kdyby se zohlednily údaje o dovozu LG Semicon Co., Ltd v letech 1998 a 1999, které poskytly ad hoc Hynix a korejská vláda a které nemohly být ověřeny, připočetly by se k objemu dovozů z Koreje, a ne k objemu dovozů Hynixu. Objem dovozů z Koreje by se během posuzovaného období zvýšil o 219 %.

Dovozy	1998	1999	2000	2001 (období šetření)
Index Korea	100	128	185	319
z toho:				
Index Samsung	100	110	181	414
Index Hynix	100	194	372	461
Index LG Semicon (neověřené údaje)	100	90	0	0

b) **Ceny dovozů z Koreje a Hynixu**

(178) Dovozní ceny byly vypočteny s použitím údajů o množství a hodnotě dovozů uvedených v odpovědích vyvážejících výrobců v Koreji uvedených v dotazníku. Jelikož k dovozním cenám nebyly vzneseny po vyhlášení prozatímního nařízení žádné připomínky, potvrzují se předběžná zjištění o dovozních cenách uvedená v bodu odůvodnění 119 prozatímního nařízení. Během posuzovaného období se dovozní ceny vyvíjely takto:

Průměrná dovozní cena	1998	1999	2000	2001 (období šetření)
Index Korea	100	105	99	23
Index Hynix	100	91	77	20

(179) Pokud jde o předběžná zjištění ohledně cenového podbízení uvedeného v bodu odůvodnění 122 prozatímního nařízení, tvrdily Hynix a korejská vláda, že odkaz na fakt, že u některých transakcí došlo k cenovému podbízení, není relevantní, jelikož cenové podbízení se podle běžné praxe určuje na základě váženého průměru. Hynix dále tvrdil, že aby bylo možno dospět k závěru, že jeho ceny byly u některých konkrétních transakcí nižší než ceny odvětví Společenství, mělo by se provést srovnání u každé jednotlivé transakce nebo srovnání na denním základě, pokud možno s přihlédnutím k hodině transakce.

(180) V základním nařízení však neexistuje žádné ustanovení, které stanoví, že by se cenové podbízení mělo zohlednit na základě váženého průměru nebo na jiném specifickém základě. Podle čl. 8 odst. 3 základního nařízení by se při posouzení účinku subvencovaných dovozů na ceny mělo vzít v úvahu, zda bylo cenové podbízení „významné“. Nestanoví žádný požadavek ohledně výpočtu rozpětí cenového podbízení ani konkrétní metodu výpočtu. Kromě toho není podle téhož článku cenové podbízení samotné rozhodující při posouzení poškození, ale tvoří součást celkového posouzení odvětví Společenství, a provádí se tak, aby poskytlo vodítko v kontextu posouzení škod a jejich příčin.

(181) Dále je třeba poznamenat, že trh s DRAMs je velmi transparentní a že je charakterizován značnou cenovou konkurencí. Fixní náklady jsou velmi vysoké. Dodavatelé musejí dosáhnout dostatečných úspor z rozsahu a usilují o udržení tržních podílů. K cenovému podbízení dochází za určitých konkurenčních situací u určitých odběratelů. Pokud však jeden dodavatel nabízí odběrateli ve Společenství cenu, která je nižší než cena DRAMs prodávaných výrobcem ve Společenství, konkurenční tlak takovéto cenové podbízení rychle eliminuje. Tedy na takovýchto trzích mohou velcí odběratelé nutit konkurující dodavatele k nižší cenové nabídce. Proto je obtížné zjistit v daném období cenové podbízení. Takováto situace stlačující cenu bránila výrobcům Společenství zvýšit ceny, což by jinak učinili.

(182) Nicméně Komise zjistila významné cenové podbízení u různých hustot záznamu sahající od 12 % až po 32 % u značné části (41 %) transakcí výrobců Společenství, představujících 32 % hodnoty jejich prodeje. Aby se eliminoval účinek prudkého poklesu cen během období šetření, byl výpočet založen na měsíčních průměrných cenách Hynixu pro nezávislé odběratele podle typu výrobku. I kdyby byly použity denní průměrné ceny Hynixu (podle typu výrobku), při zohlednění skutečnosti, že by se významně snížil počet srovnatelných transakcí (o 38 %), existovalo by významné cenové podbízení ve výše uvedeném rozmezí u 29 % celkových transakcí výrobců Společenství. Bez ohledu na to, zda se při výpočtu použily měsíční nebo denní průměrné ceny Hynixu, zůstane podíl transakcí výrobců Společenství, u kterých bylo zjištěno cenové podbízení, s ohledem na celkové srovnatelné transakce stejný, tj. kolem 47 %. Je nutno poznamenat, že na konci předposlední věty v bodu odůvodnění 122 prozatímního nařízení došlo k překlepu, kde má být místo prodej Hynixu uveden prodej odvětví Společenství. Protože k cenovému podbízení neexistují žádné další připomínky, potvrzují se tímto předběžná zjištění uvedená v bodech odůvodnění 119 až 123 prozatímního nařízení.

c) **Tržní podíl dovozů z Koreje**

(183) Hynix za podpory korejské vlády tvrdil, že na rozdíl od stoupajícího trendu jeho tržního podílu uvedeného v bodu odůvodnění 124 prozatímního nařízení se jeho tržní podíl během posuzovaného období snižoval. Toto tvrzení je neudržitelné, jelikož údaje o tržních podílech poskytnuté Hynixem jako důkaz pro toto tvrzení byly původně založeny na celkovém prodeji dotyčného výrobku nezávislým odběratelům ve Společenství u jeho dceřiných společností ve Společenství během posuzovaného období, a ne na objemu jeho dovozu DRAMs vyrobených v Koreji. Když bylo Hynixu vysvětleno, že jeho tržní podíl uvedený v bodu odůvodnění 124 prozatímního nařízení byl vypočten na základě řádně ověřených údajů o dovozu, které sám uvedl v dotazníku, tvrdil Hynix, že při zjištění trendu jeho tržního podílu během posuzovaného období se měly do údajů o dovozu zahrnout dovozy LG Semicon Co., Ltd, ke kterým došlo před fúzí této společnosti s Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. Hynix a korejská vláda k tomu poskytly ad hoc určité údaje.

(184) Z důvodů uvedených v bodu odůvodnění 175 se toto tvrzení zamítá a potvrzují se předběžná zjištění ohledně tržních podílů uvedená v bodu odůvodnění 124 prozatímního nařízení.

(185) I kdyby se zohlednily údaje o dovozu LG Semicon Co., Ltd v období 1998 a 1999, které poskytly ad hoc Hynix a korejská vláda a které nemohly být ověřeny, připočetly by se k tržnímu podílu dovozů z Koreje, a ne k tržnímu podílu dovozů Hynixu. Tržní podíl dovozů z Koreje by se během posuzovaného období zvýšil o 21 %.

Tržní podíly	1998	1999	2000	2001 (období šetření)
Index Korea	100	73	68	79
z toho:				
Index Samsung	100	63	65	100
Index Hynix	100	111	136	120
Index LG Semicon	100	52	0	0
(neověřené údaje)				

4. SITUACE ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

(186) Jelikož neexistují žádné nové informace, potvrzují se předběžná zjištění ohledně situace odvětví Společenství uvedená v bodech odůvodnění 125 až 138 prozatímního nařízení.

5. ZÁVĚR K POŠKOZENÍ

(187) Po vyhlášení prozatímního nařízení tvrdily Hynix a korejská vláda, že většina ukazatelů škod ukazuje, že se situace odvětví Společenství zlepšuje. Proto odvětví Společenství nemohlo utrpět žádnou významnou škodu.

(188) Nebyly však předloženy žádné argumenty, které by mohly změnit závěry uvedené v bodech odůvodnění 139 až 141 prozatímního nařízení. V souladu s ustanoveními čl. 8 odst. 5 základního nařízení jsou tyto závěry založeny na vyhodnocení příslušných ekonomických faktorů a indicií, které ovlivňují odvětví Společenství. Podrobné údaje jsou uvedeny v bodech odůvodnění 125 až 138 prozatímního nařízení, k nimž nebyly vzneseny námitky. I když se situace odvětví Společenství v určitých ohledech během posuzovaného období zlepšila kvůli rostoucímu trhu s DRAMs, bylo to více než vykompenzováno velmi významným poškozením způsobeným drastickým poklesem prodejních cen a následnými těžkými ztrátami, které utrpěli výrobci Společenství během období šetření. Tyto ztráty měly negativní účinek na návratnost jejich investic a peněžní toky. Proto se při zohlednění všech faktorů potvrzují závěry uvedené v bodech odůvodnění 139 až 141 prozatímního nařízení, že odvětví Společenství utrpělo významnou škodu ve smyslu článku 8 základního nařízení.

G. **PŘÍČINY ŠKOD**

1. ÚVOD

(189) Jak bylo uvedeno v bodech odůvodnění 143 až 157 prozatímního nařízení, bylo v souladu s čl. 8 odst. 6 a odst. 7 základního nařízení přezkoumáno, zda subvencované dovozy dotyčného výrobku pocházejícího z Koreje způsobily odvětví Společenství škodu takového rozsahu, že to lze klasifikovat jako značnou škodu. Jiné známé faktory než subvencované dovozy, a to obecný hospodářský pokles během období šetření, dovozy z jiných zemí, vývozy odvětví Společenství a nadbytečná kapacita, které mohly ve stejné době poškodit odvětví Společenství, byly rovněž jednotlivě zkoumány, aby bylo zajištěno, že případné poškození způsobené jinými faktory nebude přičteno subvencovaným dovozům.

(190) Po uložení předběžných opatření tvrdily Hynix a korejská vláda, že dovozy Hynixu nemohly způsobit odvětví Společenství škodu, protože jejich tržní podíl během posuzovaného období klesal a jejich ceny nebyly nižší než ceny odvětví Společenství. Dále tvrdily, že případné poškození bylo způsobeno samotným odvětvím Společenství a investicemi do odvětví Společenství během posuzovaného období, které významně přispěly k nadbytečné kapacitě během období šetření. Dále tvrdily, že analýza v předběžném nařízení nezohlednila významný cyklický pokles na trhu IT během tohoto období. Je nutno poznamenat, že připomínky Hynixu ohledně příčin se vztahovaly pouze na jednoho výrobce odvětví Společenství, a to Infineon. Níže uvedená analýza se týká odvětví Společenství jako celku.

2. VLIV SUBVENCOVANÝCH DOVOZŮ

(191) Jak bylo uvedeno v bodech odůvodnění 176 a 177, zvyšovaly se subvencované dovozy Hynixu během posuzovaného období dokonce ještě rychleji než spotřeba Společenství. Ve stejném období byl tentýž trend i u vývoje jejich tržních podílů, tj. růst (viz body odůvodnění 184 a 185), a během období šetření dosáhly dovozy velmi významné úrovně. I kdyby se údajný objem dovozů LG Semicon Co., Ltd připočetl k objemu dovozů Hynixu v letech 1998 a 1999, byl by trend u dovozů až do období šetření rostoucí (zvýšení o 155 % mezi rokem 1998 a obdobím šetření). Bylo zjištěno, že objem subvencovaných dovozů Hynixu a jejich tržní podíl během období šetření byly samy o sobě dostatečně významné, aby negativně ovlivnily trh Společenství, a zejména ceny odvětví Společenství. Tržní analytici [1] se domnívali, že se Hynix nachází prakticky v konkurzu a že je udržován při životě pouze díky programům restrukturalizace dluhů, takže se na trhu uměle udržuje nadměrná nabídka. V této souvislosti je třeba poznamenat, že dodatečná nabídka, pro kterou neexistuje poptávka, vede ke snížení cen. A Hynix musel během doby šetření prodávat, jak bylo uvedeno v bodu odůvodnění 148 prozatímního nařízení, a to i za cenu nižší než náklady. Nebyly vzneseny žádné další připomínky, které by mohly změnit zjištění ohledně účinku subvencovaných dovozů Hynixu na poškozující situaci odvětví Společenství uvedená v bodech odůvodnění 144 až 148 prozatímního nařízení. Tato zjištění se tímto potvrzují.

(192) Proto byl vyvozen závěr, že samotné subvencování, které umožnilo stanovení cen bez ohledu na náklady a přispělo značně k nadměrné nabídce na trhu DRAMs, významně přispělo k velmi nízké úrovni cen na trhu Společenství. Lze se domnívat, že bez dotyčných subvencí by byly ceny odvětví Společenství vyšší, nejen proto, že by Hynix nebyl s to účtovat velmi nízké ceny, jak tomu bylo během období šetření, ale také proto, že by byla nižší celková nabídka. Kromě toho měl objem subvencovaných dovozů Hynixu s nízkou cenou sám o sobě významný negativní dopad na situaci odvětví Společenství.

3. DOPAD OSTATNÍCH FAKTORŮ

a) **Obecný hospodářský pokles během období šetření**

(193) Hynix a korejská vláda tvrdily, že Komise nevzala v úvahu dopad cyklického vývoje trhu s DRAMs. Dále argumentovaly, že celosvětová poptávka po DRAMs rostla v roce 2001 pouze o 59 %, zatímco roční tempo růstu činilo v průměru 75 %. Je třeba poznamenat, že tato údajná celosvětová tempa růstu jsou velmi subjektivní a v rozporu s ostatními existujícími informacemi. Jak je uvedeno v bodu odůvodnění 150 prozatímního nařízení, uznává se, že celkový hospodářský pokles na trhu PC a telekomunikací v roce 2001 mohl mít určitý negativní vliv na ceny. Bylo však zjištěno, že spotřeba DRAMs ve Společenství v celém posuzovaném období nadále vykazovala rostoucí trend. Rostoucí spotřeba v Mbitech během období šetření

[1] Morgan Stanley, Hynix Semiconductor – 25. září 2002.

pocházela do značné míry ze zavedení Microsoft XP s mnohem vyššími požadavky na Mbity než předchozí systémy a z rostoucího prodeje výkonnějších výrobků podněcovaného nízkými cenami. Spotřeba Mbitů ve Společenství se v období mezi rokem 1999 a dobrým rokem 2000 (57 %) zvyšovala téměř stejným tempem jako v období mezi dobrým rokem 2000 a špatným rokem 2001 – období šetření (51 %). Proto lze vyvodit závěr, že i když hospodářský pokles mohl mít na ceny určitý negativní dopad, lze předpokládat, že vzhledem k růstu spotřeby nebyl tento dopad významný.

b) **Dovozy dotyčného výrobku z jiných zemí než Korea**

(194) Po uložení předběžných opatření nebyly vzneseny žádné připomínky ohledně jiných dovozů. Po konečném zveřejnění však Hynix tvrdil, že se v souladu s údaji ve stížnosti zvýšily dovozy z jiných zemí než Korea (hlavně Tchaj-wan) a že se dovozy Samsungu zvýšily více než dovozy Hynixu, zejména v období mezi rokem 2000 a obdobím šetření, a tudíž škoda, kterou utrpělo odvětví Společenství, nemohla být způsobena dovozy Hynixu. Pokud jde o dovozy Samsungu, viz bod odůvodnění 200. Pokud jde o dovozy ze všech ostatních zemí (včetně Tchaj-wanu), bylo během šetření zjištěno, že se v období mezi rokem 2000 a obdobím šetření snížily v Mbitech o 4,2 %. Jejich tržní podíl se snížil z 31,4 % v roce 2000 na 20 % během období šetření. Během téhož období se subvencované dovozy Hynixu zvýšily v Mbitech o 24 %. Proto se argument považuje za neodůvodněný a potvrzují se zjištění uvedená v bodu odůvodnění 151 prozatímního nařízení, že dovozy z jiných zemí než Korea nepřispěly významným způsobem ke škodě, kterou utrpělo odvětví Společenství.

c) **Vývozní aktivita odvětví Společenství**

(195) Po uložení předběžných opatření nebyly vzneseny žádné připomínky ohledně vývozní aktivity odvětví Společenství. Proto se tímto potvrzují zjištění uvedená v bodu odůvodnění 152 prozatímního nařízení.

d) **Nadbytečná kapacita**

(196) Po uložení předběžných opatření tvrdily Hynix a korejská vláda, že případná škoda, kterou utrpělo odvětví Společenství během období šetření, byla způsobená jím samotným, a to investicemi během posuzovaného období. Dále tvrdily, že tyto investice velmi přispěly k nadbytečné kapacitě během období šetření.

(197) Jak bylo uvedeno v bodu odůvodnění 153 prozatímního nařízení, trpěl celosvětový trh s DRAMs během období šetření strukturální nadbytečnou kapacitou vyplývající z očekávání na konci 90. let, že trh bude nadále rychle růst. Tato nadbytečná kapacita mohla přispět k současnému vážnému poklesu, kterým odvětví trpí. Je však třeba poznamenat, že kapacita odvětví Společenství vyjádřená v Mbitech nedosáhla spotřeby ve Společenství během období šetření. Obecně se uznává, že odvětví DRAMs vyžaduje neustále vysoké investice, zejména v oblasti výzkumu a vývoje, aby drželo krok se špičkovou technologií. Investice odvětví Společenství během posuzovaného období lze proto považovat za přiměřené a byly uskutečněny s cílem udržet konkurenceschopnost odvětví na rostoucím trhu. V této souvislosti je třeba poznamenat, že oba korejští výrobci uskutečnili během posuzovaného období významné investice. Celosvětové investice odvětví Společenství představovaly méně než polovinu investic dvou korejských výrobců během tohoto období. Proto lze předpokládat, že případnou nadbytečnou kapacitu nevytvořilo samotné odvětví Společenství. Naopak, bylo to korejské odvětví, které hlavně přispělo k takovéto celosvětové nadbytečné kapacitě. Lze rovněž předpokládat, že kdyby korejská vláda neintervenovala pomocí subvencí, nezhoršila by se ve Společenství i celosvětově situace tak zřetelně, pokud jde o nadbytečnou kapacitu.

e) **Zásoby**

(198) Po uložení předběžných opatření tvrdil Hynix rovněž, že dalším důvodem poklesu cen DRAMs během období šetření byl značný výprodej skladových zásob. Hynix tvrdil, že v téměř rekordním roce 2000, kdy se ceny DRAMs značně zvýšily, vytvořilo mnoho odběratelů (např. distributorů) zásoby DRAMs, protože se uživatelé obávali jejich nedostatku. Během období šetření, kdy bylo jasné, že zhroucení trhů s PC a telekomunikacemi stlačí poptávku, byly tyto zásoby rychle rozprodány, což dále zhoršilo již tak klesající ceny.

(199) Za prvé, toto tvrzení není doloženo žádnými fakty. Za druhé, je založeno na špatném předpokladu: během období šetření se spotřeba DRAMs ve Společenství dále zvyšovala. Konečně, toto tvrzení není hodnověrné: žádná společnost by nezvyšovala zásoby, když jsou ceny vysoké, zejména když má výrobek jako DRAM krátkou dobu životnosti; naopak, společnosti vytvářejí zásoby, když jsou ceny nízké. V této souvislosti připomeňme, že se zásoby odvětví Společenství jako procento výroby v Mbitech snižovaly během dobrého roku 2000 i během špatného roku 2001 – období šetření. To potvrdil jediný spolupracující distributor, který uvedl ve své odpovědi v dotazníku, že „výrobci v současné době přecházejí na objednávky „just-in-time“ “. Stejný distributor během slyšení uvedl, že se jeho zásoby DRAMs obnovují čtyřikrát do měsíce. Nelze tudíž odvodit žádnou vazbu mezi zásobami a cenou, a proto je nutno tento argument zamítnout.

f) **Dovozy Samsungu**

(200) Zkoumalo se rovněž, zda jiné faktory než výše uvedené mohly přispět k významné škodě, kterou utrpělo odvětví Společenství během doby šetření. V této souvislosti byly zkoumány dovozy Samsungu. Během posuzovaného období se dovozy Samsungu rovněž zvyšovaly, ale pomaleji než dovozy Hynixu, a v každém případě pomaleji než růst spotřeby Společenství. Bylo rovněž zjištěno, že ceny Samsungu byly během období šetření v průměru vyšší než ceny Hynixu. Během posuzovaného období se ceny Samsungu snížily méně než ceny Hynixu. Proto byl vyvozen závěr, že ačkoli dovozy Samsungu mohly odvětví Společenství přivodit určitou škodu, nestačilo to k tomu, aby to narušilo příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy Hynixu a značnou škodou, kterou utrpělo odvětví Společenství.

4. ZÁVĚRY K PŘÍČINÁM ŠKOD

(201) Argumenty, které po uložení předběžných opatření předložily dotčené strany k příčinám škod, nezměnily celkové závěry uvedené v prozatímním nařízení.

(202) Jiné faktory než subvencované dovozy pocházející z Koreje, např. ostatní dovozy, obecný hospodářský pokles, vývozní aktivita odvětví Společenství a již dříve existující nadbytečná kapacita na trhu, mohly přispět ke škodě, kterou utrpělo odvětví Společenství během období šetření. Jejich poškozující vliv, a to jednotlivě i společně, má sice určitý význam, nedostačuje však k tomu, aby změnil značnou škodu, kterou lze přičíst subvencovaným dovozům.

(203) Nižší ceny vývozních prodejů odvětví Společenství mohly rovněž přispět k poškození. Avšak vzhledem k nižšímu objemu vývozů s ohledem na objem prodejů ve Společenství během období šetření, nelze přičíst škodu, kterou utrpělo odvětví Společenství, těmto vývozům.

(204) Pokud jde o nadbytečnou kapacitu, tato situace existovala celosvětově řadu let, včetně posuzovaného období. Proto nelze samotnou nadbytečnou kapacitu považovat za příčinu náhlého významného poklesu cen, který vedl k poškození odvětví Společenství. Kromě toho jsou subvencované dovozy samy o sobě významnou příčinou nadměrné nabídky.

(205) Šetření ukázalo, že během posuzovaného období se subvencované dovozy Hynixu prodávaly na trhu Společenství v objemu a za ceny, které způsobily odvětví Společenství značnou škodu. Bylo zjištěno, že tyto dovozy byly skutečnou příčinou dramatického poklesu cen ve Společenství na úroveň, která vyvolala obrovské ztráty. Tato situace měla vážné důsledky na ziskovost odvětví Společenství a jeho schopnost udržet potřebnou úroveň investic. Na základě analýzy, která řádně odlišila účinky všech známých faktorů na situaci odvětví Společenství od poškozujícího účinku subvencovaných dovozů, se vyvozuje závěr, že tyto ostatní faktory nejsou takové, aby mohly narušit příčinnou souvislost mezi subvencováním a poškozením. V souladu s tím se vyvozuje závěr, že tyto dovozy způsobily odvětví Společenství značnou škodu ve smyslu čl. 8 odst. 6 základního nařízení.

H. **ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ**

(206) Žádný uživatel, dovozce nebo distributor nepředložil po uložení předběžných opatření připomínky ohledně zájmu Společenství nebo jiného aspektu šetření. Ani několik málo spolupracujících uživatelů nepředložilo k předběžným zjištěním žádné připomínky. Odvětví Společenství vyjádřilo svou podporu, pokud jde o předběžné určení zájmu Společenství.

(207) Hynix, ačkoli se ho to přímo netýkalo, po uložení předběžných opatření tvrdil, že odvětví Společenství nemá dostatečnou kapacitu, aby mohlo zásobovat své odběratele, a že pokud Hynix zmizí z trhu Společenství, mohlo by to mít za následek růst tržního podílu jiných výrobců, kteří nepocházejí ze Společenství.

(208) Argument, který Hynix předložil, není přesvědčivý. Protiřečí předchozímu argumentu Hynixu, že odvětví Společenství samo vytvořilo nadbytečnou kapacitu. Faktem je, že odvětví Společenství má stále ještě k dispozici významnou volnou kapacitu, kterou lze použít, když podmínky na trhu opět umožní korektní hospodářskou soutěž. Na druhé straně není cílem opatření odstranit Hynix z trhu Společenství, ale kompenzovat subvenci v rozsahu, v jakém přinesla výhodu dovozům Hynixu na úkor ostatních dodavatelů na trhu.

(209) Jelikož neexistují žádné připomínky přímo dotčených stran k zjištěním a závěrům uvedeným v bodech 158 až 174 prozatímního nařízení, tato zjištění se tímto potvrzují. Proto je učiněn závěr, že uložení konečných vyrovnávacích opatření není v rozporu se zájmem Společenství.

I. **KONEČNÁ OPATŘENÍ**

(210) Na základě závěrů ohledně subvencí, poškození, příčin a zájmu Společenství se má za to, že by se měla přijmout konečná vyrovnávací opatření, aby se předešlo dalším škodám, které jsou způsobovány odvětví Společenství subvencovanými dovozy z Korejské republiky.

1. ÚROVEŇ NÁPRAVY ŠKOD

(211) Za účelem stanovení úrovně konečných cel se zohlednila zjištěná výše subvence i výše škody, kterou utrpělo odvětví Společenství.

(212) Konečná cla by se měla uložit ve výši dostačující k nápravě škody způsobené těmito dovozy, aniž by byla překročena zjištěná výše subvence. Při výpočtu výše cla potřebné k odstranění účinků poškozujících subvencí bylo zohledněno to, že by případná opatření měla umožnit odvětví Společenství hradit jeho náklady a docílit určitého zisku před zdaněním, kterého by bylo možno dosáhnout za obvyklých podmínek hospodářské soutěže, tj. při neexistenci subvencovaných vývozů, při prodeji podobného zboží ve Společenství. Při výpočtu bylo použito ziskové marže před zdaněním ve výši 15 % obratu, která je nutná k tomu, aby odvětví udrželo přiměřenou úroveň investic. Tato zisková marže je průměrnou marží, kterou odvětví Společenství dosahovalo v posledních dvou letech před obdobím šetření.

(213) Po uložení předběžných opatření Hynix argumentoval, že zisková marže ve výši 15 % není v souladu s 9 % ziskovou marží použitou v dřívějších antidumpingových řízeních ohledně DRAMs pocházejících z Koreje a Japonska. Je třeba poznamenat, že se toto antidumpingová řízení vztahovala na období před více než deseti lety, když podmínky na trhu i samotný výrobek byly jiné. V každém případě vzhledem k velikosti ztrát, které utrpělo odvětví Společenství během období šetření, by i při ziskové marži na této úrovni byla úroveň nápravy škod vyšší než zjištěná výše dotace.

(214) S ohledem na výše uvedené se potvrzuje způsob zjištění úrovně nápravy škod uvedený v bodech odůvodnění 177 až 179 prozatímního nařízení.

2. FORMA A VÝŠE CLA

(215) Jelikož je výše subvence zjištěná u Hynix Semiconductor Inc. nižší, než je úroveň nápravy škod, měla by výše konečného vyrovnávacího cla, které má být uloženo, odpovídat výši subvence zjištěné v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení, tj. 34,8 %. Jelikož výše subvence zjištěná u Samsung Electronics Co., Ltd je pod hranicí *de minimis*, nemělo by být této společnosti uloženo žádné vyrovnávací clo.

(216) Vyrovnávací cla pro jednotlivou společnost specifikovaná v nařízení byla stanovena na základě zjištění tohoto šetření. Proto odrážejí situaci, která byla u těchto společností zjištěna během šetření. Tato cla (na rozdíl od cla platného pro celou zemi použitelného „na všechny ostatní společnosti") se tedy uplatňují výlučně na dovozy pocházející z dotyčné země a vyrobené společnostmi, tedy výslovně uvedenými právnickými osobami. Dovezené výrobky vyrobené jinou společností, která není výslovně uvedena v operativní části nařízení s názvem a adresou, včetně podniků obchodně spojených s výslovně uvedenou společností, nemohou těžit z těchto sazeb a podléhají celní sazbě platné pro „všechny ostatní společnosti".

(217) Případné žádosti o uplatnění těchto sazeb vyrovnávacího cla platných pro jednotlivou společnost (např. po změně názvu společnosti nebo po založení nových výrobních nebo prodejních jednotek) je třeba předložit Komisi ([1]) společně se všemi relevantními informacemi, zejména o změně činnosti společnosti související s výrobou, prodejem v tuzemsku a vývozními prodeji v souvislosti např. se změnou názvu nebo změnou výrobních a prodejních jednotek. Komise po konzultaci s poradním výborem případně změní nařízení a aktualizuje seznam společností, pro které platí individuální celní sazby.

([1]) Evropská Komise – generální ředitelství pro obchod – ředitelství B – J-79 5/17 – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brusel.

J. **VÝBĚR PROZATÍMNĚ ULOŽENÉHO CLA**

(218) S ohledem na výši kompenzovatelných subvencí zjištěných u vyvážejících výrobců a na závažnost škod způsobených odvětví Společenství se považuje za nutné, aby částky zajištěné prozatímně uloženým vyrovnávacím clem podle nařízení (ES) č. 708/2003 byly s konečnou platností vybrány ve výši sazby konečného uloženého cla nebo ve výši prozatímního cla, je-li tato nižší,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo z dovozu některých mikroelektronických obvodů nazývaných DRAMs (dynamické paměti s libovolným přístupem) všech typů, hustot záznamu a variant, též montovaných, ve formě zpracovaných waferů nebo chipů, vyrobených pomocí variant technologie kovových oxidových polovodičů (MOS), včetně technologie CMOS, všech hustot záznamů (i budoucích), bez ohledu na přístupovou dobu, konfiguraci, obal nebo rám atd. Vztahuje se rovněž na DRAMs obsažené v paměťových modulech (ne zakázkových) nebo paměťových deskách (ne zakázkových), nebo v jiné agregované formě za předpokladu, že jejich hlavním účelem je poskytovat paměť, předběžně zařazené do kódů KN 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01 (kód TARIC 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (kód TARIC 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (kód TARIC 8548 90 10 10),ex 8473 30 10 (kód TARIC 8473 30 10 10) a ex 8473 50 10 (kód TARIC 8473 50 10 10), pocházejících z Korejské republiky.

2. Sazba konečného cla použitelného na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením je tato:

Korejští výrobci	Sazba cla (v %)	Doplňkový kód TARIC
Samsung Electronics Co., Ltd 24th Fl., Samsung Main Bldg 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro, Jung-Gu, Seoul	0 %	A437
Všechny ostatní společnosti	34,8 %	A999

3. Pokud není stanoveno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

Článek 2

Částky zajištěné prozatímně uloženým vyrovnávacím clem podle nařízení (ES) č. 708/2003 o dovozech DRAMs pocházejících z Korejské republiky se vyberou ve výši konečného cla nebo ve výši prozatímně uloženého cla, je-li tato nižší. Zajištěné částky, které přesahují výši konečného vyrovnávacího cla, se uvolní.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské Unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. srpna 2003.

Za Radu

předseda

F. FRATTINI